

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2557

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มีนาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

บทคัดย่อ
ของ
ขนิษฐา ขจรชีพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มีนาคม 2557

ขนิษฐา ขจรชีพ. (2557). แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน. สารนิพนธ์ ศศ.ม.

(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย พบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพ 89.40/86.00 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแสดงว่าแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนสามารถนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

TEXTBOOK OF THAI BEGINNING CONVERSATION FOR CHINESE STUDENTS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

March 2014

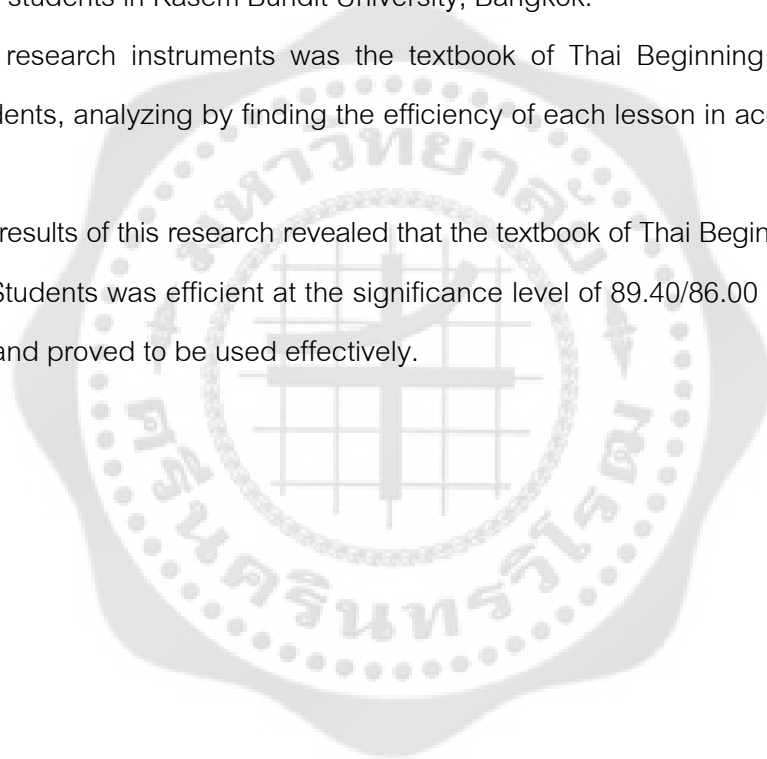
Khanitha khajomcheep. (2014). *Textbook of Thai Beginning Conversation for Chinese Students*. Master's Project M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Pattaya Jitmetta.

The purposes of the research were 1. to construct the textbook of Thai beginning conversation for Chinese students and 2. to find the efficiency of the textbook according to the efficiency criteria of 80/80

The population and the sample group used in this research consisted of the first year Chinese students in Kasem Bundit University, Bangkok.

The research instruments was the textbook of Thai Beginning Conversation for Chinese Students, analyzing by finding the efficiency of each lesson in accordance with the Criterion.

The results of this research revealed that the textbook of Thai Beginning Conversation for Chinese Students was efficient at the significance level of 89.40/86.00 which higher than the criterion and proved to be used effectively.

สารนิพนธ์
เรื่อง
แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
ของ
ชนินษฐา ขจรชีพ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่.....มีนาคม พ.ศ. 2557

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

..... ประธาน
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วิษณุกร ทองหล่อ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ และความกรุณาจากผู้เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.วิฑูกร ทองหล่อ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และรองศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แผลงศร ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์และให้คำแนะนำในการแก้ไขสารนิพนธ์ ทำให้สารนิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์วันทนีย์ แสนภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพา ทองสว่าง และอาจารย์กรวิภา นาชัยสินธุ์ ในความเมตตาของท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญสละเวลาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้คำแนะนำและชี้แนะข้อบกพร่อง ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิด และได้แก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณ ดร.วัลลภ สุวรรณดี อธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กรุณาอนุญาตให้ผู้วิจัยใช้สถานที่เพื่อการทดลองและเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณนักศึกษาจีน คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ทุกคนที่คอยให้คำปรึกษาช่วยเหลือและให้กำลังใจอยู่เสมอ และขอขอบใจ นางสาวแพรวพรรณ หรรษาพันธุ์ ที่ช่วยวาดภาพประกอบ ทำให้แบบเรียนนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลอันเป็นที่รักยิ่ง บิดา มารดา พี่สาวที่น่ารักทั้งสอง ที่ได้เลี้ยงดู สนับสนุนทางการศึกษา ให้กำลังใจด้วยความรักและความหวังใยกแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมนำมาเป็นเครื่องบูชา แต่พระคุณของท่านทั้งหลาย ตลอดจนครู-อาจารย์ทุกท่านที่ได้เมตตาอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้

ชนินฐา ขจรชีพ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ข้อตกลงเบื้องต้น	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	5
ความหมายของแบบเรียน	5
ความสำคัญของแบบเรียน	6
วัตถุประสงค์ของแบบเรียน	7
ประโยชน์ของแบบเรียน	7
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา.....	11
ความหมายของการสนทนา.....	11
ความสำคัญของการสนทนา.....	12
ประโยชน์ของการสนทนา.....	12
หลักการสนทนาที่ดี.....	13
จุดมุ่งหมายของการสนทนา.....	14
ข้อควรปฏิบัติในการสนทนา.....	15
การสอนสนทนา.....	16

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2(ต่อ)	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย	19
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	19
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	19
การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน.....	21
ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	25
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	30
ความมุ่งหมายของการวิจัย	30
ความสำคัญของการวิจัย	30
ขอบเขตของการวิจัย	30
วิธีดำเนินการวิจัย	30
สรุปผลการวิจัย	31
อภิปรายผล	32
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	34
บรรณานุกรม	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	40
ภาคผนวก ก	41
ภาคผนวก ข	52
ภาคผนวก ค	81
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	155

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านเนื้อหา	21
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านรูปเล่ม	22
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบเรียน สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน	22
4 ระยะเวลาในการในการทดลอง	23
5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนสนทนา ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน	26
6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนสนทนา ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ทั้ง 10 บท	28
7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม โดยเริ่มจากการเรียนรู้ภาษาแม่ของตนเอง และเมื่อต่างกลุ่มต่างชนชาติต้องปฏิสัมพันธ์กันในด้านใดด้านหนึ่ง ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเกิดขึ้นตามลำดับจนปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงกำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย โดยไม่จำกัดว่าภาษาต่างประเทศนั้นจะเป็นภาษาใด

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวต่างชาติจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารด้านธุรกิจ ด้านการศึกษา ด้านการเมือง และในการดำรงชีวิต ภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียวไม่เพียงพอต่อการเอื้อประโยชน์ดังกล่าว ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจและมีความสำคัญมากขึ้น ดังที่ อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 30) กล่าวว่า มนุษย์มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอื่น เพื่อจุดประสงค์ในการติดต่อทางการค้า การเมือง ศิลปวัฒนธรรมและอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิภาศิริ จ้อยสูงเนิน (2531: 1) ที่กล่าวว่า ในสังคมต่างเชื้อชาติ ต่างภาษา มนุษย์ยังสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ โดยใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นสื่อกลาง ดังนั้นความสามารถในการใช้ภาษาอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากภาษาแม่ของตน โดยเฉพาะภาษาของประเทศ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เช่น ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในสังคมไทยและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน เป็นอย่างมาก

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศขยายวงกว้างมากขึ้น มีชาวต่างประเทศสนใจและต้องการเรียนจำนวนมาก จึงมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างประเทศ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ชาวจีนเป็นกลุ่มหนึ่งและเป็นกลุ่มใหญ่ที่ให้ความสนใจเดินทางเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย ผู้เรียนชาวจีนเหล่านี้ต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนไทย มีการพบปะพูดคุยสนทนากัน ทำให้ภาษาไทยกลายเป็นภาษาที่สองของชาวจีนกลุ่มนี้

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีผู้เรียนชาวจีนเข้ามาศึกษาต่อ ผู้เรียนส่วนหนึ่งเข้ามาเรียนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ซึ่งหลักสูตรนี้มีมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2552 โดยที่มหาวิทยาลัยได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับ Qujing Normal University และ Yunnan University of Nationalities ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน นอกจากนี้ยังมีผู้เรียนชาวจีนที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาอื่นๆ ซึ่งก็มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารเพื่อการดำรงชีวิต แต่ผู้เรียนเหล่านี้ไม่มีโอกาสได้เรียนวิชาภาษาไทย เนื่องจากไม่มีรายวิชาภาษาไทย

ในหลักสูตร ดังนั้น มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตจึงได้เปิดรายวิชาเสริมทักษะภาษาไทยขึ้น เพื่อสอนให้แก่ผู้เรียนชาวจีนที่สนใจเรียนภาษาไทย แต่ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนก็คือมหาวิทยาลัยยังไม่มีแบบเรียนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนชาวจีนเหล่านี้

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และมีประสบการณ์ตรงในการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวจีน มีความเห็นว่า แบบเรียนถือเป็นหัวใจในการจัดการเรียนการสอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีน ซึ่งเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผล และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งเป็นแนวทางนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวจีนในระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ตามเกณฑ์

มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวจีนในระดับที่สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่จะใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจีนที่ศึกษาใน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 153 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้วิจัย คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 1 ที่ไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย ของ คณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 10 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 สิงหาคม 2555 – กุมภาพันธ์ 2556 วางแผนโดยเขียนโครงการเพื่อดำเนินการวิจัย และประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 2 มีนาคม 2556 – ตุลาคม 2556 สร้างเครื่องมือในการวิจัย สร้างแบบเรียนและปรับปรุงแก้ไข

ระยะที่ 3 พฤศจิกายน 2556 – มกราคม 2557 เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุป และอภิปรายผล

เนื้อหาในแบบเรียน

ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อแบบเรียนนี้โดยการศึกษาการสร้างแบบเรียนจากเอกสารและตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในรูปแบบของการสนทนา และสำรวจหัวข้อความสนใจของผู้เรียนจากการสัมภาษณ์ นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากนั้นนำมาพิจารณาคัดเลือกและกำหนดเนื้อหา โดยคำนึงถึงการนำไปใช้เพื่อการสื่อสารกับคนไทยในสภาพจริง และกำหนดหัวข้อเพื่อสร้างแบบเรียน สนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 10 บท ดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก
- บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน
- บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนไหม
- บทที่ 4 ตอนนี้อยู่ที่ไหน
- บทที่ 5 คุณจะทานอะไร
- บทที่ 6 ไปซื้อของ
- บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน
- บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร
- บทที่ 9 ไปหาหมอ
- บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร

เหตุผลที่ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาแบบเรียนจำนวน 10 บทเรียน เนื่องจากบทสนทนาดังกล่าวเป็น บทสนทนาเบื้องต้นที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงเพื่อการสื่อสารกับคนไทย

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนเพื่อแปลความหมาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบเรียน** หมายถึง แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. **ผู้เรียนชาวจีน** หมายถึง นักศึกษาชาวจีนที่ไม่มีทักษะในการใช้ภาษาไทยซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

สมมติฐานการวิจัย

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สามารถนำไปใช้เป็นแบบเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

พจนานุกรมภาษาอังกฤษใหม่ของเว็บสเตอร์ (New Webster's Dictionary of English Language. 1984: 1017) ให้ความหมายของแบบเรียนว่า หมายถึง หนังสือที่นักเรียนเป็นผู้ใช้เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงที่ได้มาตรฐานสำหรับสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งและใช้เป็นคู่มือในการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับ ชอร์ส หลุยส์ (Shores, Louis. 1960: 54) ที่กล่าวถึง ความหมายของแบบเรียนว่าเป็นเครื่องมือที่ครูกับนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน เป็นศูนย์กลางให้นักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้เรียนรู้ในเรื่องเดียวกันจนสามารถเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้ตรงตามที่แบบเรียนตั้งจุดประสงค์ไว้

สุทธิย์ อุตศาสตร์ (2526: บทนำ) กล่าวว่า แต่เดิมเคยเรียกหนังสือ “แบบเรียน” ต่อมาได้กำหนดให้เรียนใหม่ว่า “หนังสือเรียน” ซึ่งมีความหมายว่า หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่น หรือเป็นชุดหนังสือเรียน อาจจะเรียกต่างๆ กัน เช่น แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ ดังนั้น “แบบเรียน” หรือ “หนังสือเรียน” มีความหมายเดียวกัน แบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวได้ว่า แบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะแบบเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาในแบบเรียนต้องมีความหมาย ชี้ให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม แนะนำแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

หทัย ดันหยง (2528: 29 – 35) กล่าวถึง แบบเรียนหรือหนังสือเรียน สรุปได้ว่า หนังสือเรียนเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ (Printing Materials) ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นวัสดุ

การอ่าน (Reading Materials) ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ นอกจากนั้นแบบเรียนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน เพราะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหา ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวัง ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน แบบเรียนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แบบฝึกหัด คำถาม ข้อเสนอนะในแบบเรียนช่วยเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน

จินตนา ไบกาชุยี่ (2536: 20 – 23) กล่าวว่า หนังสือเรียนคือ หนังสือที่รวบรวมวิชา ความรู้ในหมวดวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อเรื่องตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน โดยมี จุดมุ่งหมายใช้ในการเรียนการสอนจึงมีลักษณะการเขียนหนังสือเรียนเป็นพิเศษ เช่น เขียนเป็นรายวิชา สำหรับเรียนในระดับชั้นต่างๆ มีความยากง่ายตามวัยของผู้เรียน มีลักษณะการเรียบเรียงเชิงวิชาการให้ ชัดเจนจริง เมื่อจบบทเรียนแต่ละบททำายเล่ม มักจะมีกิจกรรมเสนอแนะการเรียนการสอน

ธวัช ปุณโณทก (2542: 3) กล่าวว่า แบบเรียน คือ หนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ หลักการ และวิธีการเรียนการสอน ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง ฉะนั้น หนังสือแบบเรียน จึง หมายถึง หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชา และส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แต่ถ้าเป็นวิทยากรที่มีระดับสูงมักจะใช้คำว่า “ตำรา”

นิตยา วิจาระนันท์ (2551: 9) กล่าวว่า หนังสือเรียนหรือแบบเรียน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ ในการเรียนการสอน โดยมีการจัดเนื้อหาอย่างมีระบบ มีวัตถุประสงค์ใช้ในการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น เป็นแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน แบบเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อ การเรียนการสอน และมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน

จากการศึกษาเอกสารและแนวความคิดของนักการศึกษาหลายๆ ท่านที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน ดังกล่าว สรุปได้ว่า หนังสือเรียนหรือแบบเรียน คือ สื่อสิ่งพิมพ์ชนิดหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเรียน การสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์ เกิดความรู้ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้เป็นอย่างดี เนื้อหาสาระในแบบเรียนมี ความเหมาะสมกับวัยและระดับการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งแบบเรียนนั้นถือได้ว่าเป็นความจำเป็นต่อการ ใช้ เป็นสื่อการเรียนการสอน และเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับนักเรียนในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

1.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

แบบเรียน ถือได้ว่า มีความสำคัญต่อการเรียนการศึกษามาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึง ได้ศึกษาความสำคัญของแบบเรียนจากนักการศึกษา ดังนี้

สุถีย์ อุตศาสตร์ (2526: คำนำ) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือ สำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียนจึงต้องมีความหมายทั้งสิ้น เพราะจะชี้ให้เห็นแนวความรู้ วิธีการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม และแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนและผู้สอน และแบบเรียนมีอิทธิพล สำหรับผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างมาก ทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา ครูและเด็กนักเรียน มีความผูกพันอยู่กับแบบเรียนมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่า แบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนได้ ดังนี้

1. แบบเรียนที่ช่วยให้เกิดการฝึกทักษะ ในการเรียนภาษาการฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอยู่เสมอ การกล่าวซ้ำ ซ้ำ ทวน เพื่อเพิ่มเติมให้ผู้เรียนชัดเจนในการใช้ภาษาเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น กิจกรรมทั้งหมดนี้ครูจะสามารถปฏิบัติได้ง่ายขึ้น เมื่อใช้แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยในการเรียน และเพื่อการศึกษเพิ่มเติม

2. แบบเรียนเป็นส่วนของการเสริมสร้างความคิด และกระตุ้นให้เกิดความสนใจอยากที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป

3. แบบเรียนเป็นเสมือนคู่มือการเรียนของนักเรียน และเป็นคู่มือการสอนของครู

4. แบบเรียนเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ครู

5. แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ประเมินผลตนเองและครูได้ประเมินผล การสอนจากการทำงานของนักเรียนด้วย

จากทัศนะของนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับความสำคัญของแบบเรียน สรุปได้ว่า ความสำคัญของแบบเรียน คือ แบบเรียนมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมากตั้งแต่เด็กที่เพิ่งเริ่มเข้าโรงเรียนไปจนถึงเรียนในระดับสูง เพราะแบบเรียนนั้น มีเนื้อหาที่เหมาะสม ผู้เรียนสามารถนำมาอ่านเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเองหรือเรียนในห้องเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ และยังสามารถนำมาจัดทำเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบกับแบบเรียนสำหรับครูผู้สอนได้อีกด้วย

1.1.3 วัตถุประสงค์ของแบบเรียน

ฮาร์ล อาร์ ดักลาส (Harl, R. Douglass. 1956: 162) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของแบบเรียนไว้ว่า แบบเรียนจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างน้อยที่สุด 5 ประการ คือ

1. ช่วยจัดเนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน
2. ช่วยวางแผนการเรียนลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อหา
3. เสนอเนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับรายวิชา
4. เสนอการนำหลักการและข้อเท็จจริงของเนื้อหาวิชาไปใช้
5. แนะนำแหล่งวิชาความรู้อื่นๆ

1.1.4 ประโยชน์ของแบบเรียน

ในการสร้างแบบเรียน ผู้สร้างต้องคำนึงถึงผู้เรียนหรือผู้ที่นำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด เพราะแบบเรียนถือว่าเป็นความรู้ที่ผู้เรียนนำไปศึกษา และนำไปปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

หทัย ตันหยง (2527: 33 – 34) กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือเรียนไว้ว่า

1. ประโยชน์ทางด้านทั่วไป

1.1 หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่ใช้อ่านได้เช่นเดียวกับหนังสือทั่วๆ ไปตามห้องสมุด
ต่างๆ

1.2 หนังสือเรียนก็คล้ายกับห้องสมุดเคลื่อนที่ที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ
ได้ตามต้องการ

1.3 หนังสือเรียนทุกเล่มให้ทั้งสาระความรู้ และความบันเทิงใจแก่ผู้เรียน

1.4 หนังสือเรียนให้ข้อมูลความรู้ที่แน่นอน มีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้มากกว่า
หนังสือประเภทอื่นๆ

1.5 หนังสือเรียนเป็นหนังสือที่หาได้ง่าย และราคาถูกกว่าหนังสือประเภทอื่น เพราะ
มีมาตรฐานในการผลิตและการควบคุมราคาสินค้า

2. ประโยชน์ทางด้านครูผู้สอน

2.1 หนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะเด่นประสงค์อย่างหนึ่ง

2.2 หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือหรือวัสดุหลักสูตรที่ครูสามารถใช้ตรวจสอบเนื้อหา
ที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้อย่างแม่นยำถูกต้อง

2.3 หนังสือเรียนจะช่วยให้คุณเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาสาระของบทเรียน

2.4 หนังสือเรียนจะช่วยให้คุณสามารถวางจุดประสงค์ในการสอน โดยเฉพาะ
จุดประสงค์เฉพาะวิชาได้เป็นอย่างดี

2.5 หนังสือเรียนช่วยเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับผู้เรียน
เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวังไว้

2.6 หนังสือเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาในกรณีจำเป็นฉุกเฉิน ซึ่งสามารถใช้แทน
แผนการสอนได้เป็นอย่างดี

2.7 หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาที่สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นสร้างสรรคสื่อการเรียน
การสอนประเภทอื่นๆ ได้อย่างกว้างขวาง

3. ประโยชน์ทางด้านตัวผู้เรียน

3.1 หนังสือเรียนเป็นคู่มือการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่ง

3.2 หนังสือเรียนเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้

3.3 หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมตัวเพื่อจะเรียนในบทเรียนต่อไป

3.4 หนังสือเรียนช่วยพัฒนาทักษะในทางภาษาได้เป็นอย่างดี

3.5 หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบทเรียน
ได้อย่างกว้างขวาง

3.6 หนังสือเรียนเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างครู และผู้ปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการดูแลการศึกษาเล่าเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี

3.7 หนังสือเรียนจะเป็นแบบฝึกหัด คำถาม ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3.8 หนังสือเรียนช่วยแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนหนังสืออ่านสำหรับเด็กได้เป็นอย่างดี

3.9 หนังสือเรียนในยุคปัจจุบันส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น มีภาพ ประกอบแปลกๆ สีสดใสสวยงาม นิยาย บันเทิงคดี เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่าย

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักการศึกษาข้างต้น กล่าวโดยสรุปว่า ประโยชน์ของหนังสือเรียน คือ ประโยชน์ที่ครูผู้สอนและตัวผู้เรียนได้รับความรู้จากแบบเรียนหรือหนังสือเรียนที่มีคุณภาพ ซึ่งแบบเรียนหรือหนังสือเรียนนั้นเป็นสื่อที่มีประโยชน์ที่ให้ทั้งสาระ ความรู้ในเรื่องต่างๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนของครูและนักเรียนได้ ทั้งยังเป็นสื่อที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอ้างอิงได้อีกด้วย

1.1.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน

ในการสร้างแบบเรียนมีความจำเป็นอย่างมาก ที่จะนำเอาทฤษฎีหรือหลักจิตวิทยาของผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาหลายท่านเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อเสริมความเหมาะสมและความถูกต้องที่จะนำแบบเรียนไปใช้กับผู้เรียนเพื่อให้บรรลุผลและให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังต่อไปนี้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519: 11) กล่าวว่า มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ได้ดี เมื่อสิ่งที่เรียนนั้นสัมพันธ์กับความต้องการและประสบการณ์ของผู้เรียน เนื้อหาในการสอนภาษาต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก การฝึกซ้ำๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ผู้สอนควรบอกผู้เรียนให้ทราบทันทีที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และถ้าผู้เรียนใช้ภาษาผิด ผู้สอนก็ควรหาทางแก้ไขข้อผิดพลาดโดยเร็วที่สุด การสร้างบทเรียนควรใช้สถานการณ์ต่างกันหลายๆ แบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความจดจำดีขึ้น การทบทวนบทเรียนอยู่เป็นประจำก็ช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ

สามารถ เลิศโสภาส (2539: 30) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในการเรียนการสอน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนย่อมจะมีแรงจูงใจที่แตกต่างกัน บางคนอาจมีแรงจูงใจมีความสนใจอยากที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ บางคนอาจจะรู้สึกเฉยๆ หรือบางคนอาจจะไม่ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ เพราะคิดว่าเป็นวิชาที่ยาก อย่างไรก็ตามครูผู้สอนสามารถช่วยนักเรียนเหล่านี้ให้เกิดความรู้สึกที่ดี และอยากเรียนได้ด้วยการพยายามสร้างแรงจูงใจ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทุกครั้งทีสอน

จากการศึกษาหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน สรุปได้ว่า หลักจิตวิทยานั้นสามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้สำหรับเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนได้ ซึ่งทำให้เกิดประโยชน์และมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการสร้างแบบเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนหลายเล่ม เพื่อเป็นความรู้และประโยชน์ในการสร้างแบบเรียนที่มีคุณภาพ ดังนี้

ฮานู ลี (2520: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับ นักศึกษาเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการเขียนขึ้น 1 ชุด มี 5 บทเรียน แล้วนำไป ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะแทนการทดลองและทดสอบ เนื่องจาก ผู้วิจัยไม่สามารถหาประชากรที่เป็นชาวเกาหลีและมีความรู้ทางภาษาไทยระดับเดียวกับนักศึกษาในประเทศ เกาหลีที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกมาทดลอง และทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้น ในประเทศได้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าแบบเรียนการเขียนที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีคุณภาพดีพอที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชาวเกาหลีในสถาบัน อุดมศึกษา

กฤษณา สุภาพักตร์ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ สำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ แล้วนำไปทดลอง กับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน พบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกดีกว่าก่อนการใช้ แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิตยา วิจระนันท์ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่อง การทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียน ชาวต่างประเทศ ประกอบด้วยบทเรียนเรื่องการทำบุญ 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญทอดกฐิน และทำบุญทอดผ้าป่า ผลการวิจัย พบว่า ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 และผู้เรียนด้วยแบบเรียนดังกล่าว มีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบเรียน ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ไม่ว่าจะเนื้อหาเรื่องใดก็ตามควรที่จะเป็นแบบเรียนที่มีประโยชน์ ต่อผู้เรียนมากที่สุด และแบบเรียนนั้นควรที่จะมีประสิทธิภาพได้รับการประเมินผลจากผู้ทรง คุณวุฒิ และ ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาในแบบเรียนไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

การสนทนา ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากของมนุษย์ เพราะการสนทนานั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการสนทนากับครอบครัว กับเพื่อนฝูง กับหัวหน้างานหรือเป็นการสนทนาในการทำธุรกิจร่วมกัน เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา จากนักการศึกษาหลายท่านเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำสารนิพนธ์ ดังนี้

2.1.1 ความหมายของการสนทนา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับพุทธศักราช 2542 (2542: 1, 119) ได้ให้ความหมายของการสนทนาไว้ คือ (กริยา) คุยกัน ปรีกษาหารือกัน พูดจาโต้ตอบกัน เช่น สนทนาปัญหาบ้านเมือง สนทนาสารทุกข์สุกดิบ (วิเศษณ์) ที่คุยกัน ที่ปรีกษาหารือกัน ที่พูดจาโต้ตอบกัน เช่น บทสนทนาในนวนิยาย บทสนทนาภาษาอังกฤษ

รังรอง นิลประภัสสร (2542: 101) ได้ให้ความหมายของการสนทนาว่า การสนทนา หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ตลอดจนการให้ข้อมูลข่าวสารแก่กันและกัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเพื่อให้กิจกรรมต่างๆ ที่ต้องทำสำเร็จไปได้ด้วยดี

รัตน์เรขา ฤทธิศร (2546: 23) กล่าวว่า การสนทนาคือ การพูดคุยสื่อสารกันระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังในเรื่องเดียวกัน โดยผ่านสื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน

ชิตาภา สุขพลำ (2546: 216) ได้ให้ความหมายของการสนทนาไว้ว่า การสนทนา เป็นการสื่อสารที่มีความจำเป็นอย่างมากของมนุษย์ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันเป็นการสื่อสารที่มีบทบาทอย่างมากในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ตั้งแต่ในชีวิตประจำวันหน้าที่การงาน และการพูดจาเพื่อมารยาทในสังคมโดยทั่วไป เป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นได้ง่ายทันท่วงที โดยไม่ต้องมีพิธีรีตองหรือวางแผนล่วงหน้าแต่อย่างใด

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2548: 61) ได้ให้ความหมายของการสนทนาว่า การสนทนา คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นเครื่องผ่อนคลายอารมณ์ เป็นเครื่องช่วยให้มีมนุษยสัมพันธ์ได้ดีที่สุด ทั้งยังเป็นเครื่องช่วยให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานอีกด้วย

ธนู ทดแทนคุณ (2552: 74) ได้ให้นิยามของการสนทนาว่า คือ การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาพบปะเพื่อพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่มีความสนใจร่วมกัน บางครั้งการสนทนาอาจเป็นการปรึกษาหารือ การบอกให้ทราบความรู้สึกความต้องการของทั้ง 2 ฝ่าย

จากการศึกษาเอกสารและแนวความคิดของนักการศึกษาหลายๆ ท่านที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา ดังกล่าว สรุปได้ว่า การสนทนา คือ การพูดจาโต้ตอบกัน พูดคุยกัน ปรีक्षाหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อบอกให้ทราบความต้องการ ความคิดเห็น รวมถึงความรู้สึกด้วย

2.1.2 ความสำคัญของการสนทนา

นิภาพรรณ ศรีพงษ์ (2549: 118) กล่าวถึง ความสำคัญของการสนทนา ดังต่อไปนี้

1. เป็นการสร้างพื้นฐานความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้คนในครอบครัว และสังคม
2. เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติระหว่างกัน
3. เป็นการรับทราบปัญหา และจุดบกพร่อง ทำให้เกิดการแก้ไข
4. เป็นการร่วมมือในการสร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าต่อสังคมและประเทศชาติ
5. เป็นการผ่อนคลายอารมณ์การสนทนาทำให้ได้รับฟังเรื่องราวต่างๆ จากคู่สนทนา

สรุปได้ว่า การสนทนา เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับมนุษย์ เพราะการสนทนาเป็นสิ่งที่จะช่วยให้มนุษย์เกิดความรู้ ความเข้าใจต่อกัน และรวมไปเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดได้เป็นอย่างดี

2.1.3 ประโยชน์ของการสนทนา

ชิตาภา สุขพลำ (2546: 217 – 218) กล่าวถึง ประโยชน์ของการสื่อสารว่า การสนทนา มีความสำคัญต่อคนเราอย่างมากช่วยให้มนุษย์บรรลุความต้องการได้ในหลายลักษณะ ซึ่งเป็นประโยชน์ที่เกิดจากการสนทนากับมนุษย์ มีดังนี้

1. ทำให้เกิดการคบหาสมาคม สร้างความสัมพันธ์หรือสร้างมิตรภาพต่อกัน
2. เป็นช่องทางช่วยให้ผ่อนคลายความเครียด ความวิตกกังวล ได้ระบายความทุกข์ใจ
3. ก่อให้เกิดความสนุกสนานบันเทิง เพลิดเพลิน
4. ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และเปิดโลกทัศน์ซึ่งกันและกัน
5. ช่วยสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันทั้งในขณะที่สนทนาและหลังการสนทนา ผ่าน

ไปแล้ว

6. ได้ฝึกทักษะในการสื่อสารทั้งในด้านการส่งสาร การใช้ภาษา การฟังและการสังเกต ซึ่งจะเป็นพื้นฐานไปสู่การสื่อสารในระดับที่ซับซ้อนมากขึ้น

7. ช่วยให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน เพราะความสามารถสร้างความพึงพอใจได้ดีกว่า ซึ่งจำเป็นมากสำหรับงานในหลายๆ อาชีพ

8. การสนทนาผ่านสื่อบางประเภท เช่น โทรศัพท์ ที่เราใช้กันมากในปัจจุบันเป็นการเชื่อมโยงความใกล้ชิด ลดระยะทางความห่างไกล ช่วยให้เกิดความผูกพัน

9. สามารถนำความคิดที่ได้จากการสนทนามาพัฒนาตนและสังคมได้

จากแนวคิดที่นักการศึกษาได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการสนทนา สรุปได้ว่า การสนทนานั้นเป็นการทำให้ผู้สนทนาได้พัฒนาความรู้ความคิดของตน รู้ว่าการเข้าสังคมนั้นจะต้องวางตัวอย่างไร สิ่งใดควรพูด สิ่งใดไม่ควรพูด ทำให้มีเพื่อนฝูงคบค้าสมาคมด้วย และทำให้เป็นผู้ที่มีมารยาทในการสนทนาอีกด้วย

2.1.4 หลักการสนทนาที่ดี

นันทา ชุนภักดี (2528: 139) ได้กล่าวถึงการสนทนาที่ดีไว้ว่า การสนทนาที่ดี คือ การที่ผู้ร่วมสนทนาต่างฝ่ายต่างให้ความสนใจแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักสนทนาที่ดีย่อมเป็นบุคคลที่มีผู้นิยมยกย่องนับถือเป็นอันมาก เราสามารถเป็นนักสนทนาที่ดีกับทุกคน ถ้าเราพยายามฝึกฝนทุกวัน ทุกที่ และกับทุกคน คือ เราอาจฝึกการสนทนาทุกวันกับเพื่อนหรือบุคคลอื่นๆ สถานที่ฝึกอาจจะเป็นห้องเรียนที่บ้าน ชายทะเล สโมสร หรือที่ประชุมก็ได้

อุดม บัวเพียร (2533: 68 – 69) กล่าวถึงหลักการสนทนาที่ดีไว้ว่า

1. ตั้งใจฟังตลอดการสนทนา ไม่ทำงานอื่นในขณะฟัง
2. สนใจในเรื่องที่พูด อยากรู้อยากเห็น สอดแทรกคำถาม ปล่อยให้คู่สนทนาพูดจนจบข้อความ
3. ท่าทีสุภาพ ใช้คำสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใสทำตัวเป็นกันเอง
4. สนทนาในเรื่องกลางที่ทุกคนสนใจ ไม่ถามความลับที่คู่สนทนาไม่ยอมเปิดเผย ไม่ซักถามเรื่องส่วนตัวในกรณีที่ไม่รู้จักกัน หรือไม่สนิทมักคุ้น
5. พูดจาสุภาพ ใช้คำพูดสุภาพ ให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
6. พูดให้เป็นธรรมชาติ ไม่ลอยหน้าลอยตาหรือจิบปากจิบคอจนเกินงาม ผิดธรรมชาติ
7. พูดด้วยความจริงใจ แต่มิใช่การพูดแบบขวานผ่าซาก
8. พูดให้ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียง ร,ล และคำควบกล้ำ ถ้าออกเสียงผิด การสื่อความหมายอาจผิดตามไปด้วยด้วยความศรัทธาก็อาจจะลดน้อยลงไปด้วย
9. ซักจูงคู่สนทนาให้พูดในเรื่องที่เขาถนัดและสนใจจะพูด
10. ไม่พูด ทับถม ข่มขู่ ดึงดันเอาชนะ นินทา ส่อเสียด เป็นต้น

สวนิต ยมาภัย และ ธิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2547: 115 – 117) กล่าวว่า หลักการสนทนาที่ดีว่าเนื้อหาในการสนทนาควรมีประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ไม่จำกัดวงอยู่แต่เฉพาะเรื่องที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสนใจ แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น ในการสนทนาที่มีผู้ร่วมสนทนาเป็นกลุ่มประมาณ 4 – 5 คน ทุกคนควรมีส่วนในการพูด แสดงความคิดเห็นในข้อเท็จจริงอย่างทั่วถึง มิใช่เพียง 1 หรือ 2 คนเท่านั้นที่พูด ส่วนคนอื่นได้แต่ฟัง เนื้อเรื่องที่นำมาสนทนาควรพอเหมาะพอดีกับกาลเทศะและบุคคล ในระหว่างที่กำลังสนทนาและภายหลังที่การสนทนาได้สิ้นสุดลงแล้ว ผู้สนทนาเกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ไม่ยึดมั่นแต่ความเห็นของตนเท่านั้น

นิภาพรรณ ศรีพงษ์ (2549: 119) กล่าวถึง หลักการสนทนาว่าเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันก่อให้เกิดมิตรจิตที่ดีต่อกัน ทั้งยังช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล การสนทนาไม่มีข้อกำหนดข้อปฏิบัติที่ตายตัว ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับบุคคล ความสามารถ ประสบการณ์ ไหวพริบของแต่ละคน อย่างไรก็ตามการสนทนาจึงต้องมีหลักและแบบแผนเช่นเดียวกันกับการพูดแบบอื่นๆ ดังนี้

1. สนทนาให้เหมาะสมกับบุคคล ทุกเพศ ทุกวัย และทุกสถานการณ์
2. วิเคราะห์คู่สนทนา กลุ่มบุคคล จุดประสงค์ และโอกาสที่จะสนทนา
3. รู้จักเลือกเรื่องที่จะทำให้คู่สนทนาพึงพอใจ
4. แสดงความพอใจและเอาใจใส่คู่สนทนา ทั้งด้านวัจนภาษา และอวัจนภาษา

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักการสนทนาที่ดี จากนักการศึกษาหลายท่านแล้วสรุปได้ว่า หลักการสนทนาที่ดีคือ การสนทนาอย่างมีมารยาท ผู้สนทนาควรมีการเตรียมตัวเพื่อจะสนทนากับผู้อื่น เพื่อเป็นการเสริมบุคลิกภาพของตนเอง การสนทนาที่ดีนั้นผู้สนทนาจะต้องไม่เสียมารยาทถามคำถามที่เป็นส่วนตัว หรือพูดโอ้อวด พูดซ้ำไปซ้ำมา หรือพูดในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองมากเกินไป ซึ่งอาจจะให้การสนทนาในครั้งนั้นเกิดความล้มเหลว และทำให้คู่สนทนาเสียความรู้สึกกับผู้พูดได้

2.1.5 จุดมุ่งหมายของการสนทนา

ลักษณะ สตะเวทิน (2536: 153) ได้กล่าวว่า การสนทนามีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดซึ่งกันและกันระหว่างคู่สนทนา ทำให้มีความคิดและประสบการณ์กว้างขวางขึ้น

2. ทำให้รู้จักนิสัยใจคอของกันและกัน

3. ช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์

4. ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบหน้าที่การงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน

นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิตร (2542: 246) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไป การสนทนามีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน

2. เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

3. เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และทัศนคติซึ่งกันและกัน

4. เพื่อให้รู้จักนิสัยใจคอซึ่งกันและกัน

5. เพื่อชักชวนให้คล้อยตามความคิดของตน

6. เพื่อช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

7. เพื่อสร้างมิตรภาพที่ดีต่อกัน

8. เพื่อความสำเร็จในการดำเนินงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน

จากทัศนะของนักการศึกษาที่กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสนทนา สรุปได้ว่า การสนทนาเป็น สิ่งที่จะทำประโยชน์ให้กับมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะมนุษย์ใช้การสนทนาในการทำความเข้าใจกันและกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ทัศนคติ ความคิดเห็น รวมไปถึงการทำธุรกิจการค้าร่วมกันได้อย่างประสบความสำเร็จ

2.1.6 ข้อควรปฏิบัติในการสนทนา

นิภาพรรณ ศรีพงษ์ (2549: 124) กล่าวถึง ข้อควรปฏิบัติในการสนทนา ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศที่ดีในการสนทนา เช่น การนั่งในสวนดอกไม้ การนั่งในสนามหญ้า การนั่งในห้องรับแขก มุมสบาย เก้าอี้รับแขก แสงสว่าง การเปิดเครื่องปรับอากาศ การรับรองด้วยเครื่องดื่ม เป็นต้น
2. ปฏิสันถารด้วยหัวข้อเรื่องทั่วไป ก่อนเริ่มการสนทนา
3. เป็นนักพูดที่ดีควบคุมไปกับการฟังที่ดี ไม่ขัดจังหวะ หรือตัดบทในเรื่องที่คู่สนทนา กำลังพูดอยู่
4. เลือกเรื่องที่ดีมีประโยชน์ เกิดความคิดสร้างสรรค์ และเป็นเรื่องที่คู่สนทนา มีความพอใจและสนใจ
5. การแสดงออกทางอวัจนภาษา ประกอบไปกับการสนทนา เช่น ท่า นั่ง ทำ ยืน การแสดงออกทางสีหน้า แววตา ต้องเป็นไปด้วยดีเป็นมิตร ไม่เสแสร้ง และทำให้คู่สนทนา รู้สึกว่ามีความพอใจ ในการที่จะสนทนา
6. หากคู่สนทนา มีความวิตกกังวล หรือไม่สบายใจในเรื่องใดจนเห็นได้ชัด ควรหา ทางพูดให้ผ่อนคลาย
7. หากคู่สนทนานำปัญหาส่วนตัวมาปรึกษาหารือ และขอความคิดเห็นหรือคำแนะนำ การให้ข้อเสนอแนะควรยึดหลักความถูกต้อง และใช้เหตุผลประกอบ ไม่ควรแนะนำในทางที่ผิด เพื่อเป็นการเอาใจคู่สนทนา
8. เมื่อคู่สนทนาขอร้องให้ช่วยในเรื่องใด ควรพิจารณาให้รอบคอบ ก่อนรับปาก เพราะเรื่องนั้นอาจจะเป็นเรื่องที่คุณไม่มีความรู้หรือเกินความสามารถ อาจทำให้เกิดความลำบากใจภายหลัง
9. ระหว่างการสนทนาหากมีบุคคลเข้าใหม่ ควรแนะนำให้คู่สนทนา รู้จัก ควรบอก ด้วยว่า กำลังสนทนาอยู่เกี่ยวกับเรื่องอะไร
10. เมื่อสนทนาสิ้นสุดลง ก่อนอำลาจากกันควรแสดงไมตรีจิตอันดีต่อกัน และแสดงความหวังที่จะได้พบกันอีกในโอกาสต่อไป

จากทัศนะของนักการศึกษาเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติในการสนทนา สรุปได้ว่าการสนทนานั้น ผู้สนทนา ควรที่จะปฏิบัติตามข้อควรปฏิบัติในการสนทนา เพราะเมื่อผู้สนทนาได้ปฏิบัติตามแล้วจะทำให้การสนทนา ดังกล่าวลุล่วงไปได้ด้วยดี และยังทำให้คู่สนทนาเกิดความประทับใจในตัวผู้พูดด้วย รวมไปถึงการติดต่อ

ทำธุรกิจในด้านต่างๆ เช่น การติดต่อพูดคุยในการทำธุรกิจร่วมกัน หรือการสมัครงาน เป็นต้น ก็จะทำให้ประสบความสำเร็จจากการสนทนาอีกด้วย

2.1.7 การสอนสนทนา

บารุง โตรัตน์ (2524: 69 – 70) ได้เสนอแนวการสอนสนทนาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทยว่าการสอนสนทนาเบื้องต้น คือ การฝึกให้นักเรียนถามตอบตามโครงสร้างประโยคที่ครูกำหนดให้ เพื่อมุ่งที่จะพัฒนาทักษะการพูดเป็นสำคัญ แม้ว่าการสนทนาที่แท้จริงจะหมายถึง การที่นักเรียนสามารถเลือกที่จะพูดอะไรได้ด้วยตนเองก็ตาม ในการสอนบทสนทนาในระยะเริ่มแรกควรจัดเป็นแบบแนะก่อน (Guided Conversation) ก่อนที่จะให้มีเสรีในการพูดด้วยตนเองทั้งหมด

การฝึกบทสนทนา (Speaking for Communication)

วิธีสอนแบบใหม่นี้นิยมการฝึกบทสนทนา เพราะผู้เรียนมักจะจำได้รวดเร็วโดยที่ประโยค มักจะสั้น จำได้ง่าย ผู้เรียนสามารถใช้ได้ทันที ทั้งง่ายต่อการจัดกิจกรรมในห้องให้สอดคล้องกับบทสนทนาด้วย โดยการให้นักเรียนแสดงบทบาทประกอบการสนทนา เช่น ในการสร้างบทสนทนาอังกฤษ ผู้เป็นเรื่องราว ใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ ครูต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์ใหม่ และสำนวนที่นักเรียนไม่รู้จุกมาก่อนที่จะให้นักเรียนฟังบทเรียนนั้น โดยวิธีทำทำทาง ใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ ให้คำที่มีความหมายคล้ายกันหรือใช้วิธีอธิบายอื่นๆ ถ้าเป็นไปได้ก็พยายามใช้คำศัพท์ และสำนวนที่นักเรียนรู้จักแล้ว

อัจฉรา เสือยันต์ (2545: 14 – 15) กล่าวถึงการสอนสนทนาภาษาไทยให้กับนักเรียนต่างชาติว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกับการสอนสนทนาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย เพราะเป็นการเรียนภาษาที่สอง รองจากภาษาแม่ ฉะนั้น แนวทางการสอนจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากทัศนะของนักการศึกษาเกี่ยวกับการสอนสนทนา สรุปได้ว่า การสอนสนทนา คือ การฝึกทักษะการพูด ให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์ ประโยค และสามารถผู้เป็นเรื่องราว ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนโดยจำลองสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในสถานการณ์ต่างๆ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาหลายเล่ม เพื่อเป็นความรู้และประโยชน์ต่องานวิจัยเรื่องการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ดังนี้

ปราณี วงศ์วุฒิ (2536: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนการสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) จำนวน 30 คน พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นทั้งหมดมีประสิทธิภาพ 83/82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

จงพัฒน์ แก้วมีชัย (2536: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกและกลุ่มที่ไม่ใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จำนวน 60 คน พบว่า แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึก และไม่ใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สายพิณ พัชรพร (2544: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการสนทนาปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อการตระหนักรู้ทางสังคมของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียน ชาย-หญิง อายุ 5 – 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือแผนการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์และแบบประเมินการตระหนักรู้ทางสังคมวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test Dependent ผลการศึกษาพบว่า การตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์การตระหนักรู้ทางสังคมจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์มีการตระหนักรู้ทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัตน์เรขา ฤทธิศร (2546: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีผู้เรียนชาวต่างชาติ ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน 10 คน เป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่เรียนเสริมด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุกคนสามารถผ่านเกณฑ์การประเมิน 80% และสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แล้วนำคะแนนแทนค่าเพื่อหาประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนี้มีประสิทธิภาพระดับ ดี

วัชรพล วิบูลยศิริ (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย ระดับชั้น 4, 5 และ 6 จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 86.97/87.52 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

ดวงใจ เครือครองสุข (2555: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทยที่ไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย จำนวน

12 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.33/86.58 สามารถนำไปใช้เป็นการเรียนการสอนได้

จากการได้ศึกษางานวิจัยทำให้ผู้วิจัยได้ความรู้และเห็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยของผู้วิจัย และสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบเรียนที่เกี่ยวข้องกับการสนทนานั้นมีประโยชน์ เพราะช่วยให้มีเอกสารข้อมูล หนังสือ แบบเรียน หรือสื่อต่างๆ ในการสอนสนทนาเพิ่มขึ้นในวงการการศึกษาของประเทศไทย และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่จะใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 153 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้วิจัย คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 1 ที่ไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย ของ คณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 10 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือประกอบด้วย แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 10 บท แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียนตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาจากแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ และแบบเรียนสนทนาภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวไทย
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
3. กำหนดหัวข้อโดยสัมภาษณ์เพื่อสำรวจความสนใจของผู้เรียนชาวจีนที่ไม่มีพื้นฐานภาษาไทย จากนั้นผู้วิจัยนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดหัวข้อการเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
4. สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 10 บท ดังนี้
บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก

บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน

บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนไหม

บทที่ 4 ตอนนี้อยู่ที่ไหน

บทที่ 5 คุณจะทานอะไร

บทที่ 6 ไปซื้อของ

บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน

บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร

บทที่ 9 ไปหาหมอ

บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร

5. นำแบบเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

6. สร้างแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน แล้วนำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

7. นำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

7.1 รองศาสตราจารย์วันทนี้อยู่ แส่นภักดี อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวจีน

7.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพา ทองสว่าง ข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

7.3 อาจารย์ กรวิภา นาชัยสินธุ์ อาจารย์ประจำสำนักวิชาศึกษาศาสตร์ไป กลุ่มวิชาภาษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนและการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

8. นำแบบเรียนและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้ถูกต้อง แล้วนำไปใช้ทดลองกับผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยประมวลผลแบบทดสอบทำแบบเรียนแต่ละบท และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

9. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล

การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน โดยนำแบบเรียน เสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบและปรับปรุงแก้ไข ตาม คำแนะนำ

ผลการประเมินแบบเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1. ตัดสัทอักษรออกทั้งหมด
2. แก้ไขคำศัพท์ภาษาจีนให้ถูกต้อง
3. แก้ไขคำสั่งในแบบทดสอบทั้งภาษาไทยและภาษาจีนให้ถูกต้อง
4. ปรับปรุงเนื้อหาบทสนทนา เพื่อให้สอดคล้องกับแบบเรียนในแต่ละบทและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน
5. ปรับปรุงภาษาและการใช้คำในบางตอน
6. เพิ่มรูปภาพปกแบบเรียนให้เหมาะสม

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมิน ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านเนื้อหา

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์	3		
2. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3		
3. ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	3		
4. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	2	1	

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีนด้านเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.92

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ด้านรูปเล่ม

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	2	1	
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	3		
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	3		
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	2	1	

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีนด้านรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.83

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3		
2. แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	3		
3. คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	3		

จากตาราง 3 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีนด้านรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.00

สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.92 สามารถนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เรียนชาวจีน จำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่ออธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อขออนุญาต และชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย
2. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหาในแบบเรียนจำนวน 10 บท โดยแบ่งเวลา บทละ 1 คาบ (60 นาที)
3. ในระหว่างการสอน ผู้วิจัยบันทึกคะแนนทดสอบการสนทนาของผู้เรียนทุกบท จำนวน 10 ครั้ง และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1 ครั้ง เมื่อผู้เรียนเรียนจนครบทุกคาบแล้ว โดยกำหนดเวลา ทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 ปฐมนิเทศ สัปดาห์ที่ 2 ทดลอง 5 วัน สัปดาห์ที่ 3 ทดลอง 5 วัน และ สัปดาห์ที่ 4 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน รวมทั้ง 10 บท 1 วัน รวม 12 วัน ดังมีรายละเอียด การเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ตาราง 4 ระยะเวลาในการทดลอง

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการดำเนินการทดลอง	เวลา
1	8 พฤศจิกายน 2556	ปฐมนิเทศ	60 นาที
2	11 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก	60 นาที
	12 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน	60 นาที
	13 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนใหม่	60 นาที
	14 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 4 ตอนนี้อยู่ที่เมือง	60 นาที
	15 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 5 คุณจะทานอะไร	60 นาที
3	18 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 6 ไปซื้อของ	60 นาที
	19 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน	60 นาที
	20 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร	60 นาที
	21 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 9 ไปหาหมอ	60 นาที
	22 พฤศจิกายน 2556	บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร	60 นาที
4	25 พฤศจิกายน 2556	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	60 นาที

การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

- นำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทำยบทเรียนแต่ละบทของผู้เรียนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย
- หาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยหาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทำยบทเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ใช้สูตร (ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546: 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคณะ. 2520: 495 – 496)

$$E1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$\text{และ } E2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ $E1$ แทน ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบทำยบทเรียน

$E2$ แทน ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บทคิดเป็นร้อยละ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบทำยบทเรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

A แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบทำยบทเรียน

B แทน คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $E1 / E2 = 80/80$ โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
ΣX	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
ΣF	แทน	คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
E1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
E2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บทคิดเป็นร้อยละ
A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E2)
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำกิจกรรมระหว่างเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E1 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีน

	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10
คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
1	24	17	23	22	24	23	20	23	23	25
2	21	20	20	23	22	22	23	22	22	24
3	24	20	23	21	23	23	22	20	22	23
4	24	22	22	22	24	24	24	20	21	23
5	23	21	22	22	23	21	23	22	20	23
6	22	20	25	24	24	24	20	23	20	20
7	20	20	18	21	25	25	22	23	24	22
8	22	20	22	22	25	25	21	22	23	22
9	23	20	20	23	25	23	25	25	22	25
10	22	20	20	20	25	25	25	25	23	23
ΣX	225	200	215	220	240	235	225	225	220	230
\bar{X}	22.50	20.00	21.50	22.00	24.00	23.50	22.50	22.50	22.00	23.00
E1	90.00	80.00	86.00	88.00	96.00	94.00	90.00	90.00	88.00	92.00

ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 89.40

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน คิดเป็นร้อยละ 80.00 – 96.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.40

ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละได้ ดังนี้

บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก	ประสิทธิภาพร้อยละ	90.00
บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน	ประสิทธิภาพร้อยละ	80.00
บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนไหม	ประสิทธิภาพร้อยละ	86.00
บทที่ 4 ตอนนี้อยู่ที่ไหน	ประสิทธิภาพร้อยละ	88.00
บทที่ 5 คุณจะทานอะไร	ประสิทธิภาพร้อยละ	96.00
บทที่ 6 ไปซื้อของ	ประสิทธิภาพร้อยละ	94.00
บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน	ประสิทธิภาพร้อยละ	90.00
บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร	ประสิทธิภาพร้อยละ	90.00
บทที่ 9 ไปหาหมอ	ประสิทธิภาพร้อยละ	88.00
บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร	ประสิทธิภาพร้อยละ	92.00
ค่าเฉลี่ย E1 รวม 10 บท	ประสิทธิภาพร้อยละ	89.40

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 10 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2

ตาราง 6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนสนทนาภาษาไทย
เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ คะแนนเต็ม 100 คะแนน
1	80
2	75
3	90
4	90
5	95
6	95
7	85
8	90
9	80
10	80
ΣF	860
\bar{X}	86.00
E2	86.00

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน คิดเป็นร้อยละ 86.00 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียน ชาวจีนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทย และเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวันให้แก่ผู้เรียน

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตาราง 7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	ยินดีที่ได้รู้จัก	90.00	
2	คุณมีพี่น้องกี่คน	80.00	
3	วันนี้คุณมีเรียนไหม	86.00	
4	ตอนนี้กี่โมง	88.00	
5	คุณจะทำอะไร	96.00	
6	ไปซื้อของ	94.00	
7	หอสมุดอยู่ที่ไหน	90.00	
8	คุณมาเรียนอย่างไร	90.00	
9	ไปหาหมอ	88.00	
10	คุณชอบทำอะไร	92.00	
	คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทเรียน	89.40	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียน		86.00

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 10 บท คือ E1 เท่ากับ 89.40 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 บท คือ E2 เท่ากับ 86.00

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ป็นสื่อในการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวจีนในระดับที่สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 1 ที่ไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย คณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนจำนวน 10 บท และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา และการสร้างแบบเรียน
2. กำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. สัมภาษณ์เพื่อสำรวจหัวข้อความสนใจของผู้เรียนชาวจีน

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน
5. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
6. ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มทดลองก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
7. นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ
8. นำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
9. นำผลจากการทดสอบจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนและการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนไปวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
10. นำเสนอผลการศึกษาวิจัย สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน เพื่อเสริมสร้างทักษะการสนทนาภาษาไทยของผู้เรียน เพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน แบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยนำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนมาทำการทดลองตามกระบวนการในการหาค่าประสิทธิภาพแบบเรียน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปผลในแต่ละบท ได้ดังนี้

บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก	ประสิทธิภาพร้อยละ	90.00
บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน	ประสิทธิภาพร้อยละ	80.00
บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนใหม่	ประสิทธิภาพร้อยละ	86.00
บทที่ 4 ตอนนี้อยู่ที่เมือง	ประสิทธิภาพร้อยละ	88.00
บทที่ 5 คุณจะทานอะไร	ประสิทธิภาพร้อยละ	96.00
บทที่ 6 ไปซื้อของ	ประสิทธิภาพร้อยละ	94.00
บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน	ประสิทธิภาพร้อยละ	90.00
บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร	ประสิทธิภาพร้อยละ	90.00
บทที่ 9 ไปหาหมอ	ประสิทธิภาพร้อยละ	88.00
บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร	ประสิทธิภาพร้อยละ	92.00

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนหรือ E1 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดโดยประสิทธิภาพของบทเรียนหรือ E1 ทั้ง 10 บท อยู่ระหว่าง 80.00 – 96.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 89.40 และค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนหรือ E2 เป็น 86.00

สรุปว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพ 89.40/86.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการสอนสนทนาเบื้องต้น ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทย ของผู้เรียนได้ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มพูนคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน

อภิปรายผล

จากการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน ผลปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนหรือ E1 มีค่าเฉลี่ยเป็น 89.40 และค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนหรือ E2 มีค่าเฉลี่ยเป็น 86.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการสนทนา ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยสร้างแบบเรียนขึ้นโดยดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัย เริ่มจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา และการสร้างแบบเรียน สัมภาษณ์เพื่อสำรวจหัวข้อความสนใจของผู้เรียนชาวจีน นำแบบเรียนที่สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มทดลอง นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพ แล้วนำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี เป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น จึงเป็นผลสืบเนื่องที่ทำให้ได้แบบเรียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. บทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพสูง ได้แก่ บทที่ 5, 6 และ 10 บทที่ 5 คุณจะทำอะไร มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 96.00 ในบทนี้มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับอาหาร มีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม ผลไม้และรสชาติ ซึ่งเนื้อหาในบทนี้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ จุดจำคำศัพท์และประโยคสนทนาได้ดีกว่าบทอื่น เพราะสามารถนำคำศัพท์และประโยคไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน ส่วนในบทที่ 6 ไปซื้อของ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 94.00 มีคำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อเสื้อผ้า สี และเครื่องแต่งกาย และในบทที่ 10 คุณชอบทำอะไร มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 92.00 มีคำศัพท์เกี่ยวกับงานอดิเรก เป็นเรื่องที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันเช่นกัน

3. บทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 90.00 เท่ากัน ได้แก่ บทที่ 1, 7 และ 8 บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับการถามทาง และบทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร มีเนื้อหาบทสนทนาเกี่ยวกับการเดินทาง ทั้ง 3 บทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้เรียนโดยตรง เนื่องจากผู้เรียนอาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัย และมีโอกาสได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนสนใจและเห็นความจำเป็น จึงทำให้ผู้เรียนมีคะแนนสูง แม้ว่าเนื้อหาและคำศัพท์เพิ่มเติมจะมีจำนวนมาก

4. บทเรียนที่มีค่าประสิทธิภาพต่ำ ได้แก่ บทที่ 2, 3, 4 และ 9 บทที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 80.00 ในบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัว มีคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับเครือญาติ และอาชีพ ในบทที่ 2 นี้ มีค่าประสิทธิภาพต่ำที่สุดเนื่องมาจาก เนื้อหาบทสนทนาเป็นเรื่องที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว เป็นเรื่องส่วนตัวที่คู่สนทนาจะต้องมีความสนิทสนมกัน จึงทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับเนื้อหาในบทนี้ไม่มากเท่าที่ควร ในบทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียนใหม่ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละ 86.00 ในบทที่ 3 มีคำศัพท์เพิ่มเติม คือ ชื่อวันในหนึ่งสัปดาห์ เช่น วันจันทร์ วันพุธ วันพฤหัสบดี ฯลฯ เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องใช้เป็นประจำจึงทำให้จดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น

ส่วนบทที่ 4 ตอนนีก็โงง และบทที่ 9 ไปหาหมอ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากัน คือ 88.00 ในบทที่ 4 มีคำศัพท์เพิ่มเติม คือ การบอกเวลาในภาษาไทย เช่น ตีสอง บ่ายสามโมง หนึ่งทุ่ม สามทุ่ม ฯลฯ และในบทที่ 9 มีคำศัพท์เพิ่มเติม คือ อาการของโรค เช่น ไข้หวัด อาเจียน ท้องเสีย ฯลฯ เนื้อหาบทสนทนาทั้ง 4 บทที่กล่าวมานี้ เป็นเรื่องยากและมีความซับซ้อน อีกทั้งผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน จึงไม่คุ้น ชินกับคำเหล่านี้ ดังนั้น ในการสอนสนทนาแต่ละบทผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ และช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนด้วย

อย่างไรก็ตามผู้สอนสนทนาควรคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นลำดับแรก เนื้อหาควรเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน การจัดคำศัพท์ภาษาไทยในแต่ละบทเรียนไม่มากจนเกินไป ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ นอกจากนี้ บทเรียนแต่ละบทควรใช้ภาษาเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน มีรูปภาพประกอบแต่ละบทจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีการจำลองสถานการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสนทนาภาษาไทยและรู้สึกสนุกกับการเรียน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 จึงกล่าวได้ว่าสามารถนำแบบเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศชนชาติอื่นๆ เช่น ผู้เรียนที่ใช้ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเวียดนาม ฯลฯ
2. ควรสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนในระดับกลาง สูงโดยพิจารณาเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และเพิ่มเนื้อหาด้านวัฒนธรรมต่างๆ เช่น มารยาททางสังคมต่างๆ มารยาทในการรับประทานอาหาร การแต่งกาย ความเชื่อของคนไทย ฯลฯ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2519). รายงานการสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน. กรุงเทพฯ: กองการประถมศึกษา.
- . (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียน การสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การุณันท์ รัตนแสงวงศ์. (2548). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จงพัฒน์ แก้วมีชัย. (2536). ผลของการใช้แบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ไบกาชุกี. (2536). การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคณะ. (2520). ระบบสื่อการสอน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิตาภา สุขพล่า. (2546). การสื่อสารระหว่างบุคคล. ภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). สถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดวงใจ เครือครองสุข. (2555). แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติใหม่ แห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ธนู ทดแทนคุณ. (2552). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธวัช ปุณโณทก. (2542). วิวัฒนาการหนังสือแบบเรียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นพดล จันท์เพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อน แกรมมี่.
- นันทา ชุนภักดี. (2528). การพูด. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

- นิตยา วิจารณ์ันท์. (2551). *การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. (2542). *หลักการพูด*. สงขลา: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิภาพรรณ ศรีพงษ์. (2549). *ภาษาไทย การฟัง: การอ่าน: การพูด: การเขียน*. นครราชสีมา: แผนกวิชาภาษาไทย ฝ่ายวิชาการ คณะศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- ประเทิน มหาพันธ์. (2530). *การสอนอ่านเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปราณี วงศ์วุฒิ. (2536). *การสร้างชุดการสอนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งรอง นิลประภัสสร. (2542). *การสอนนา : การใช้ภาษาไทย 2*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัตนเรขา ฤทธิศร. (2546). *การใช้แบบเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ลักษณา สตะเวทิน. (2536). *หลักการพูด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วัชรพล วิบูลย์ศรี. (2553). *การสร้างแบบเรียนสอนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาศรี จ้อยสูงเนิน. (2537). *การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียนระดับโรงเรียนนานาชาติ เชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์-มหาบัณฑิต. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรัวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สวณิต ยมาภัย; และ ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. (2547). *หลักการพูด หน้าที่ประชุม สื่อมวลชน และในองค์กร*. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สามารถ เลิศโอภาส. (2539). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ แรงจูงใจ กิจนิสัยในการเรียน พฤติกรรมกล้าแสดงออก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สายพิณ พัชรพร. (2544). *ผลการจัดกิจกรรมสนทนาปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อการตระหนักรู้ทางสังคมของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนีย์ อัดศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาแบบเรียนไทย*. ภาควิชาภาษาไทยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูธนบุรี.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2519). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- หทัย ตันหยง. (2527). *เอกสารคำสอน นส. 425 การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตกลางประสานมิตร.
- . (2528). *การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา เสือยันต์. (2545). *การพัฒนาแผนการสอนภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมฝึกสนทนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนนานาชาติ*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). *วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุดม บัวเพ็ชร. (2533). *วาทวิทยา : กลยุทธ์การพูดอย่างมีประสิทธิภาพในทุกโอกาส*. กรุงเทพฯ: ชูปเปอร์เบรน.
- ฮานู ลี. (2520). *การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลีในสถาบันศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

Douglass, R. Harl; & Gruhn, T. William. (1956). *The Modern Junior High School*.

New York: Ronald Press.

Shores, Louis. (1960). *Instructional Material : An Introduction for Teachers*. New York:

Ronald Press.

Webster, Noah. (1984). *New Webster's Dictionary of English Language*. New York:

The Deair Publishing.

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
- แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชชญ

ที่ ศธ 0519.12/4150

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กันยายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เนื่องด้วย นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนสนทนาภาษาไทย
เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์วันทนีย์ แสนภักดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียนภาษาไทย
เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณะดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080-089-9294

ที่ ศร 0519.12/4151

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กันยายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพา ทองสว่าง

เนื่องด้วย นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนสนทนาภาษาไทย
เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080-089-9294

ที่ ศธ 0519.12/4152

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กันยายน 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป

เนื่องด้วย นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนสนทนาภาษาไทย
เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี
บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กรวิภา นาชัยสินธุ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้น
สำหรับผู้เรียนชาวจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 080-089-9294

ที่ ศธ 0519.12/ 4153

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กันยายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เนื่องด้วย นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนสนทนาภาษาไทย
เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
สำหรับผู้เรียนชาวจีน กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ)
ชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 คน ในระหว่างเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และ
ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย รักษาการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080-089-9294

แบบประเมินคุณภาพ
แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสมซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
 0 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
 -1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์	✓		
1.2 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓		
1.3 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	✓		
1.4 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓	
2. ด้านรูปลักษณ์			
2.1 การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม		✓	
2.2 ขนาดรูปลักษณ์มีความเหมาะสม	✓		
2.3 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	✓		
2.4 ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม		✓	
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
3.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓		
3.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	✓		

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

30
 ทรงร้องท ดวรตั้งให้ เป็นกลอง แต่คือความขม
 ดรออคนทั้งบท เช่น บทที่ 1 ทุในทอามรอกเพื่อน
 บทที่ 2' ดรออตัว บทที่ 3 มนอทอละ บทที่ 4 มนอทอ
 เกออกับเวลา ๑๒๑

ลงชื่อ *สมน วัฒนศิริ* ผู้ประเมิน
 (รศ. วันทนีย์ แสงอากดี)
 วันที่ 30 / ๓.ย. / ๒๕๕๖

แบบประเมินคุณภาพ
แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสมซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
- 0 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์	✓		
1.2 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓		
1.3 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	✓		
1.4 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
2. ด้านรูปเล่ม			
2.1 การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	✓		
2.2 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	✓		
2.3 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	✓		
2.4 ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	✓		
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	✓		
3.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓		
3.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	✓		

แบบประเมินคุณภาพ
แบบเรียนสหราชอาณาจักรเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ความเหมาะสมซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
 0 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
 -1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์	✓		
1.2 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓		
1.3 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	✓		
1.4 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
2. ด้านรูปลักษณ์			
2.1 การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	✓		
2.2 ขนาดรูปลักษณ์มีความเหมาะสม	✓		
2.3 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	✓		
2.4 ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	✓		
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
3.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓		
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายที่เหมาะสม	✓		
3.3 คำถามในแบบทดสอบแต่ละข้อชัดเจน	✓		

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

เนื้อหาครบถ้วน เหมาะแก่การเรียนรู้ ภาษาไทยพื้นบ้าน สำนวนชาวบ้าน
 เนื้อหา คำศัพท์ คำนวณคลุมกับ ขงา เรือน อีจ่างนี้ คำศัพท์เพิ่มเติมในแต่ละบท ซึ่งนับว่า
 เป็นประโยชน์ ต่อผู้เขียน เป็นอย่างมาก

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (อ. กรวิภา ราชย์สินธุ์)
 วันที่ 29 / 11 / 2013

ภาคผนวก ข

- แผนการจัดการเรียนรู้
- แบบบันทึกคะแนน
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

3. ผู้สอนนำผู้เรียนพูดบทสนทนา และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับชื่อประเทศ พร้อมสอดแทรกวัฒนธรรมเรื่องการไหว้ที่ถูกต้อง
4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ ปัญญา และกลุ่มที่ 2 ให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ หยาง โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ
5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูดสลับเปลี่ยนบทบาทกัน

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง ยินดีที่ได้รู้จัก

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ ปัญญา และกลุ่มที่ 2 ให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ หยาง โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูด สลับเปลี่ยนบทบาทกัน

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ให้ผู้เรียนแต่ละคนพูดแนะนำตัว โดยการทักทาย บอกชื่อ ประเทศ สมาชิกในบ้านมีกี่คน มีใครบ้าง เป็นต้น
4. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง คุณมีพี่น้องกี่คน

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง วันนี้คุณมีเรียนไหม

วิชา ภาษาไทย

จำนวน 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การบอกวันในภาษาไทยมีความจำเป็นในการนัดหมายต่างๆ การใช้คำบอกวัน เดือน ปี และ สัปดาห์ เช่น วันนี้ เดือนนี้ ปีนี้ พุธนี้ เดือนหน้า ปีหน้า สัปดาห์นี้ สัปดาห์หน้า ฯลฯ มีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้ผู้สื่อสารมีความเข้าใจตรงกัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับวันเรียนได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนานัดหมายทำกิจกรรมต่างๆ ได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัน เดือน ปี และสัปดาห์

3. เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนาเรื่อง “วันนี้คุณมีเรียนไหม”
2. คำศัพท์ที่ใช้ในการบอกวัน
3. คำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับวัน เดือน ปี และสัปดาห์

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับวันเรียน เช่น มีเรียนวันไหนบ้าง หนึ่งสัปดาห์มีเรียนกี่วัน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยผู้สอนอ่านนำและให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ตามทีละคำ พร้อมอธิบายความหมาย
2. ผู้สอนสุ่มคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ พร้อมบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของผู้เรียน
3. ผู้สอนนำผู้เรียนพูดบทสนทนา และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับ วัน เดือน ปี และสัปดาห์

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ ปัญญา และกลุ่มที่ 2 ให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ หยาง โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูด สลับเปลี่ยนบทบาทกัน

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง วันนี้คุณมีเรียนไหม

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

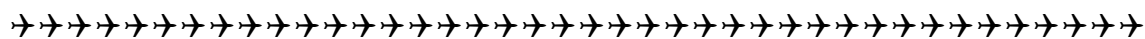
1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง ตอนนีก็โมง

วิชา ภาษาไทย

จำนวน 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การบอกเวลาของไทยนั้นมีทั้งแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการคือภาษาพูด ชาวต่างชาติควรรู้และเลือกใช้คำหรือวลีในการบอกเวลาให้เหมาะสม จะช่วยให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับเวลาได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกเวลาได้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลา และเวลา

3. เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนาเรื่อง “ตอนนีก็โมง”
2. คำศัพท์ที่ใช้ในการบอกเวลา
3. คำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับเวลา

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับความแตกต่างของเวลาระหว่างเวลาของประเทศจีนและประเทศไทย เช่น ประเทศจีนเวลาเท่ากันไหม เร็วกว่าหรือช้ากว่า เร็วกว่ากี่ชั่วโมง และขณะนี้ประเทศไทยกี่โมง ประเทศจีนกี่โมง เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยผู้สอนอ่านนำและให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ตามที่ละคำ พร้อมอธิบายความหมาย
2. ผู้สอนสุ่มคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ พร้อมบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของผู้เรียน
3. ผู้สอนนำผู้เรียนพูดบทสนทนา และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับเวลา

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ ปัญญา และกลุ่มที่ 2 ให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ หยาง โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูด สลับเปลี่ยนบทบาทกัน

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง ตอนนี้ก็โมง

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง คุณจะทานอะไร

วิชา ภาษาไทย

จำนวน 60 นาที

☆☆

1. สาระสำคัญ

การสั่งอาหารและเครื่องดื่มมีความจำเป็นสำหรับชาวต่างชาติที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ชาวต่างชาติควรรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม ผลไม้ ฯลฯ และวิธีการใช้คำพูดในการสั่งอาหาร และเครื่องดื่มอย่างถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารและเครื่องดื่มได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกรสชาติอาหารได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา

3. เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนาเรื่อง “คุณจะทานอะไร”
2. คำศัพท์ที่ใช้ในการสั่งอาหาร
3. คำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม ผลไม้ และรสชาติ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนสอบถามผู้เรียนว่า รู้จักอาหารไทยอะไรบ้าง ชอบทานอะไรมากที่สุด อาหารไทยมีรสชาติอย่างไร อาหารจีนมีรสชาติอย่างไร เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยผู้สอนอ่านนำและให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ตามที่ละคำ พร้อมอธิบายความหมาย
2. ผู้สอนสุ่มคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ พร้อมบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของผู้เรียน
3. ผู้สอนนำผู้เรียนพูดบทสนทนา และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม ผลไม้ และรสชาติ

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็น คนชาย และกลุ่มที่ 2 ให้เป็น ลูกค้า โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูด สลับเปลี่ยนบทบาทกัน

6. ให้ผู้เรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติในหัวข้อ “สั่งอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหาร”

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง คุณจะทำอะไร

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง ไปซื้อของ

วิชา ภาษาไทย

จำนวน 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การซื้อขายสินค้าสำหรับชาวต่างประเทศนั้นถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ชาวต่างประเทศจำเป็นต้องเลือกใช้ภาษาในการสนทนาให้เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการสอบถามราคา สอบถามข้อมูลสินค้า และการต่อรองราคา เพื่อบอกความต้องการและความพึงพอใจ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของและต่อรองราคาได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามข้อมูลสินค้าและการบอกความต้องการสินค้าได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อเสื้อผ้า สี และเครื่องแต่งกาย

3. เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนาเรื่อง “ไปซื้อของ”
2. คำศัพท์ที่ใช้ในการซื้อของ
3. คำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการซื้อเสื้อผ้า สี และเครื่องแต่งกาย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากบทสนทนา และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในภาพ โดยให้ผู้เรียนบอกว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และอย่างไร

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยผู้สอนอ่านนำและให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ตามที่ละคำ พร้อมอธิบายความหมาย
2. ผู้สอนสุ่มคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ พร้อมบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของผู้เรียน

3. ผู้สอนนำผู้เรียนพูดบทสนทนา และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการซื้อเสื้อผ้า สี และเครื่องแต่งกาย
4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็น ลูกค้า และกลุ่มที่ 2 ให้เป็น คนขาย โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ
5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูดสลับเปลี่ยนบทบาทกัน
6. ให้ผู้เรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติในหัวข้อ “ไปซื้อของ”

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง ไปซื้อของ

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง หอสมุดอยู่ที่ไหน

วิชา ภาษาไทย

จำนวน 60 นาที

.....

1. สาระสำคัญ

การถามทางหรือสถานที่ภายในมหาวิทยาลัย เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ เพราะไม่คุ้นชินกับสถานที่ต่างๆ ผู้เรียนควรเลือกใช้ภาษาไทยในการถามทางให้เหมาะสม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการถามทางกับบุคคลอื่นได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการถามทาง และสถานที่ในมหาวิทยาลัย

3. เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนาเรื่อง “หอสมุดอยู่ที่ไหน”
2. คำศัพท์ที่ใช้ในการถามทาง
3. คำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการถามทาง และสถานที่ในมหาวิทยาลัย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากบทสนทนา และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในภาพ โดยให้ผู้เรียนบอกว่า บุคคลในภาพกำลังจะไปไหน (หอสมุด) หอสมุดในมหาวิทยาลัยอยู่ที่ไหน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยผู้สอนอ่านนำและให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ตามทีละคำ พร้อมอธิบายความหมาย
2. ผู้สอนสุ่มคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ พร้อมบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของผู้เรียน
3. ผู้สอนนำผู้เรียนพูดบทสนทนา และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการถามทาง และสถานที่ในมหาวิทยาลัย

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ ปัญญา และกลุ่มที่ 2 ให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ หยาง โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูด สลับเปลี่ยนบทบาทกัน

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง หอสมุดอยู่ที่ไหน

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง คุณมาเรียนอย่างไร

วิชา ภาษาไทย

จำนวน 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางมักจะพบเจอในชีวิตประจำวัน ทั้งการถามเกี่ยวกับการเดินทางมาเรียน เดินทางไปท่องเที่ยวสถานที่ต่างๆ ชาวต่างชาติควรรู้คำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะต่างๆ เช่น รถเมล์ รถตู้ รถแท็กซี่ เป็นต้น เพื่อนำคำศัพท์มาใช้ในการสนทนา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางมาเรียนได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย

และยานพาหนะ

3. เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนาเรื่อง “คุณมาเรียนอย่างไร”
2. คำศัพท์ที่ใช้ในการเดินทาง
3. คำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย และยานพาหนะ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากบทสนทนา และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับการเดินทางมาเรียนมาเรียนอย่างไร ใช้เวลาเท่าไร เป็นต้น

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยผู้สอนอ่านนำและให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ตามทีละคำ พร้อมอธิบายความหมาย
2. ผู้สอนสุ่มคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ พร้อมบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของผู้เรียน
3. ผู้สอนนำผู้เรียนพูดบทสนทนา และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย และยานพาหนะ

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ ปัญญา และกลุ่มที่ 2 ให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ หยาง โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูดสลับเปลี่ยนบทบาทกัน

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง คุณมาเรียนอย่างไร

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง ไปหาหมอ

วิชา ภาษาไทย

จำนวน 60 นาที

1. สาระสำคัญ

การสนทนาเกี่ยวกับการไปหาหมอมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเจ็บป่วยต้องไปหาหมอที่โรงพยาบาล ชาวต่างชาติควรรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะ อาการของโรค ยาชนิดต่างๆ นอกจากนี้ยังต้องรู้จักวิธีการถามเกี่ยวกับการใช้ยา เพื่อรักษาอาการเจ็บป่วยให้ถูกวิธี

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการไปพบหมอ
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะ อาการของโรค และยาชนิดต่างๆ

3. เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนาเรื่อง “ไปหาหมอ”
2. คำศัพท์ที่ใช้ในการไปหาหมอ
3. คำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับอวัยวะ อาการของโรค และยาชนิดต่างๆ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพจากบทสนทนา และสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในภาพ โดยให้ผู้เรียนบอกว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และอย่างไร

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยผู้สอนอ่านนำและให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ตามที่ละคำ พร้อมอธิบายความหมาย
2. ผู้สอนสุ่มคำศัพท์ให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ พร้อมบอกความหมายเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เพื่อสังเกตความเข้าใจของผู้เรียน
3. ผู้สอนนำผู้เรียนพูดบทสนทนา และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับอวัยวะ อาการของโรค และยาชนิดต่างๆ

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็น หมอ และกลุ่มที่ 2 ให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ หยาง โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูด สลับเปลี่ยนบทบาทกัน

6. ให้ผู้เรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติในหัวข้อ “ไปหาหมอ”

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง ไปหาหมอ

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

4. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ ปัญญา และกลุ่มที่ 2 ให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ หยาง โดยให้อ่านบทสนทนาโต้ตอบกัน 1 รอบ แล้วสลับตัวละครกัน อ่านอีก 1 รอบ

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กัน กำหนดเวลาให้ผู้เรียน 5 นาที ให้ผู้เรียนฝึกสนทนากัน แต่ละคู่ฝึกพูด สลับเปลี่ยนบทบาทกัน

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท โดยผู้สอนอธิบายวิธีทำ
2. ผู้สอนเฉลยคำตอบ โดยให้ผู้เรียนสลับกันตรวจคำตอบ เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการทำแบบทดสอบทันที
3. ผู้เรียนช่วยกันอ่านบททวนคำศัพท์ และบทสนทนาเรื่อง คุณชอบทำอะไร

5. สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน
2. รูปภาพประจำบท

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. ประเมินจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

ใบบันทึกคะแนนระหว่างเรียน

บทที่	ข้อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาไทยถูกต้อง (1)	อักขรวิธีชัดเจน (1)	โครงสร้างประโยคถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ของคำตอบ (1)
บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก	1	ผู้สอน : ขอโทษค่ะ คุณชื่ออะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉัน ชื่อ					
	2	ผู้สอน : คุณมาจากประเทศไทย ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมาจาก (ประเทศ).....					
	3	ผู้สอน : คุณเป็นคนชาติไหน ผู้เรียน : ผม/ดิฉันเป็น					
	4	ผู้สอน : คุณอยู่ประเทศอะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันอยู่ (ประเทศ)					
	5	ผู้สอน : คุณสบายดีไหม ผู้เรียน : ผม/ดิฉัน..(สบายดี/ไม่ค่อยสบาย)					
บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน	6	ผู้สอน : คุณมีพี่น้องกี่คน ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมี					
	7	ผู้สอน : คุณพักอยู่กับใคร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันพักอยู่กับ					
	8	ผู้สอน : คุณพ่อของคุณทำงานอะไร ผู้เรียน : คุณพ่อของผม/ดิฉันเป็น					
	9	ผู้สอน : คุณมีพี่ชายไหม ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมี					
	10	ผู้สอน : คุณเป็นลูกคนที่เท่าไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันเป็น					

บทที่	ชื่อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาไทยถูกต้อง (1)	อักขระชัดเจน (1)	โครงสร้างประโยคถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ของคำตอบ (1)
บทที่ 3 วันที่คุณมีเรียนใหม่	11	ผู้สอน : วันนี้วันอะไร ผู้เรียน : วันนี้					
	12	ผู้สอน : พรุ่งนี้วันอะไร ผู้เรียน : พรุ่งนี้					
	13	ผู้สอน : เมื่อวานวันอะไร ผู้เรียน : เมื่อวาน					
	14	ผู้สอน : คุณมีเรียนกี่วัน ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมีเรียน วัน					
	15	ผู้สอน : คุณมีเรียนวันไหนบ้าง ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมีเรียน					
บทที่ 4 ตอนนี่กี่โมง	16	ผู้สอน : ตอนนี่กี่โมง ผู้เรียน : (เวลา)					
	17	ผู้สอน : คุณเข้าเรียนกี่โมง ผู้เรียน : (เวลา)					
	18	ผู้สอน : คุณมีเรียนกี่ชั่วโมง ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมีเรียน ชั่วโมง					
	19	ผู้สอน : ตอนเย็นคุณมีเรียนกี่โมง ผู้เรียน : (เวลา)					
	20	ผู้สอน : ตอนเย็นคุณว่างไหม ผู้เรียน : ว่างครับ/ค่ะ /ไม่ว่างครับ/ค่ะ					

บทที่	ข้อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาไทยถูกต้อง (1)	อักขระชัดเจน (1)	โครงสร้างประโยคถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ของคำตอบ (1)
บทที่ 5 คุณจะทานอะไร	21	ผู้สอน : คุณจะทานอะไร ผู้เรียน : ขอ (อาหาร)					
	22	ผู้สอน : คุณจะรับเครื่องดื่มอะไร ผู้เรียน : ขอ (เครื่องดื่ม)					
	23	ผู้สอน : คุณชอบดื่มชาหรือกาแฟ ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบ (ดื่มชา/ดื่มกาแฟ)					
	24	ผู้สอน : คุณชอบกินอะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบกิน					
	25	ผู้สอน : คุณชอบรสชาติแบบไหน ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบ					
บทที่ 6 ไปที่ไหน	26	ผู้สอน : คุณจะซื้ออะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันจะซื้อ					
	27	ผู้สอน : คุณใส่เสื้ออะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันใส่เสื้อ					
	28	ผู้สอน : คุณใส่รองเท้าเบอร์อะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันใส่เบอร์					
	29	ผู้สอน : คุณอยากได้สีอะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันอยากได้ (สี)					
	30	ผู้สอน : เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไร ผู้เรียน : (ราคา)					

บทที่	ข้อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาไทยถูกต้อง (1)	อักขระชัดเจน (1)	โครงสร้างประโยคถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ของคำตอบ (1)
บทที่ 7 หอสุมุดอยู่ที่ไหน	31	ผู้สอน : คุณกำลังจะไปไหน ผู้เรียน : ผม/ดิฉันกำลังจะไป					
	32	ผู้สอน : หอสุมุดอยู่ที่ไหน ผู้เรียน : หอสุมุดอยู่					
	33	ผู้สอน : คุณชอบไปที่ไหน ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบไป					
	34	ผู้สอน : ห้องเรียนอยู่ชั้นไหน ผู้เรียน : ห้องเรียนอยู่ชั้น					
	35	ผู้สอน : ร้านค้าอยู่ใกล้กับอะไร ผู้เรียน : ร้านค้าอยู่ใกล้กับ					
บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร	36	ผู้สอน : คุณมาเรียนอย่างไร ผู้เรียน : (นั่งรถตู้, นั่งรถเมล์ ฯลฯ)					
	37	ผู้สอน : ใช้เวลานานเท่าไร ผู้เรียน : ประมาณ ชั่วโมง/นาที					
	38	ผู้สอน : เกาะข้างไปอย่างไร ผู้เรียน : (นั่งรถตู้, นั่งรถเมล์ ฯลฯ)					
	39	ผู้สอน : เกาะข้างต้องใช้เวลาเท่าไร ผู้เรียน : ประมาณ ชั่วโมง/นาที					
	40	ผู้สอน : รถสายไหนไปตลาดจตุจักร ผู้เรียน : สาย					

บทที่	ข้อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาไทยถูกต้อง (1)	อักขระชัดเจน (1)	โครงสร้างประโยคถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ของคำตอบ (1)
บทที่ 9 ไปหาหมอ	41	ผู้สอน : คุณเป็นอย่างไร ผู้เรียน : (อาการเจ็บป่วย)					
	42	ผู้สอน : คุณเป็นมากี่วันแล้ว ผู้เรียน : วัน					
	43	ผู้สอน : คุณมีอาการอย่างไรบ้าง ผู้เรียน : (อาการเจ็บป่วย)					
	44	ผู้สอน : เป็นมากไหมคะ ผู้เรียน : (มาก/ไม่มาก)					
	45	ผู้สอน : ยานี้กินอย่างไร ผู้เรียน : .. (วันละ ครั้ง ครั้งละ เม็ด)					
บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร	46	ผู้สอน : คุณชอบทำอะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบ					
	47	ผู้สอน : คุณชอบเล่นกีฬาอะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบ (กีฬา)					
	48	ผู้สอน : คุณชอบไปชายหาดไหม ผู้เรียน : (ชอบ/ไม่ชอบ)					
	49	ผู้สอน : คุณชอบไปเที่ยวที่ไหน ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบไปเที่ยว					
	50	ผู้สอน : คุณชอบร้องเพลงไหม ผู้เรียน : (ชอบ/ไม่ชอบ)					

ใบบันทึกคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

บทที่	ข้อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาไทยถูกต้อง (1)	อักขรวิธีชัดเจน (1)	โครงสร้างประโยคถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ของคำตอบ (1)
บทที่ 1 ยินดีที่ได้รู้จัก	1	ผู้สอน : ขอโทษค่ะ คุณชื่ออะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉัน ชื่อ					
	2	ผู้สอน : คุณมาจากประเทศไทย ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมาจาก... (ประเทศ)					
บทที่ 2 คุณมีพี่น้องกี่คน	3	ผู้สอน : คุณมีพี่น้องกี่คน ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมี					
	4	ผู้สอน : คุณพ่อของคุณทำงานอะไร ผู้เรียน : คุณพ่อของผม/ดิฉันเป็น					
บทที่ 3 วันนี้คุณมีเรียน	5	ผู้สอน : วันนี้วันอะไร ผู้เรียน : วันนี้					
	6	ผู้สอน : คุณมีเรียนวันไหนบ้าง ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมีเรียน					
บทที่ 4 ตอนนี้กี่โมง	7	ผู้สอน : ตอนนี้กี่โมง ผู้เรียน : (เวลา)					
	8	ผู้สอน : คุณมีเรียนกี่ชั่วโมง ผู้เรียน : ผม/ดิฉันมีเรียน ชั่วโมง					

บทที่	ข้อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาไทยถูกต้อง (1)	อักขรวิธีดีเจน (1)	โครงสร้างประโยคถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ของคำตอบ (1)
บทที่ 5 คุณจะทานอะไร	9	ผู้สอน : คุณจะทานอะไร ผู้เรียน : ขอ (อาหาร)					
	10	ผู้สอน : คุณจะรับเครื่องดื่มอะไร ผู้เรียน : ขอ (เครื่องดื่ม)					
บทที่ 6 ไปซื้อของ	11	ผู้สอน : คุณจะซื้ออะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันจะซื้อ					
	12	ผู้สอน : คุณอยากได้สิ่งอะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันอยากได้ (สี)					
บทที่ 7 หอสมุดอยู่ที่ไหน	13	ผู้สอน : หอสมุดอยู่ที่ไหน ผู้เรียน : หอสมุดอยู่					
	14	ผู้สอน : ห้องเรียนอยู่ชั้นไหน ผู้เรียน : ห้องเรียนอยู่ชั้น					
บทที่ 8 คุณมาเรียนอย่างไร	15	ผู้สอน : คุณมาเรียนอย่างไร ผู้เรียน : (นั่งรถตู้, นั่งรถเมล์ ฯลฯ)					
	16	ผู้สอน : ใช้เวลานานเท่าไร ผู้เรียน : ประมาณ ชั่วโมง/นาที					

บทที่	ชื่อ	ประโยคที่ใช้สนทนา	เกณฑ์การประเมิน				
			สื่อสารได้เข้าใจ (1)	ใช้ภาษาไทยถูกต้อง (1)	อักขระชัดเจน (1)	โครงสร้างประโยคถูกต้อง (1)	ความสมบูรณ์ของคำตอบ (1)
บทที่ 9 ไปทานมด	17	ผู้สอน : คุณเป็นอย่างไร ผู้เรียน : (อาการเจ็บป่วย)					
	28	ผู้สอน : คุณเป็นมากี่วันแล้ว ผู้เรียน : วัน					
บทที่ 10 คุณชอบทำอะไร	19	ผู้สอน : คุณชอบทำอะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบ					
	20	ผู้สอน : คุณชอบเล่นกีฬาอะไร ผู้เรียน : ผม/ดิฉันชอบ (กีฬา)					

ภาคผนวก ค

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
สำหรับผู้เรียนชาวจีน

Textbook of Thai Beginning Conversation for Chinese Students

โดย
นางสาวนิษฐา ขจรชีพ

คำนำ

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนเล่มนี้ เนื้อหาในแบบเรียนแบ่งออกเป็น 10 บท เน้นทักษะทางด้านการฟังและการพูดภาษาไทยที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในแต่ละบทจะประกอบด้วย บทสนทนา คำศัพท์ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเบื้องต้น และคำแปลภาษาจีน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทราบความหมายของคำศัพท์และบทสนทนา อีกทั้งยังมีภาพประกอบที่น่าสนใจ ง่ายต่อการจดจำ เป็นอย่างดี

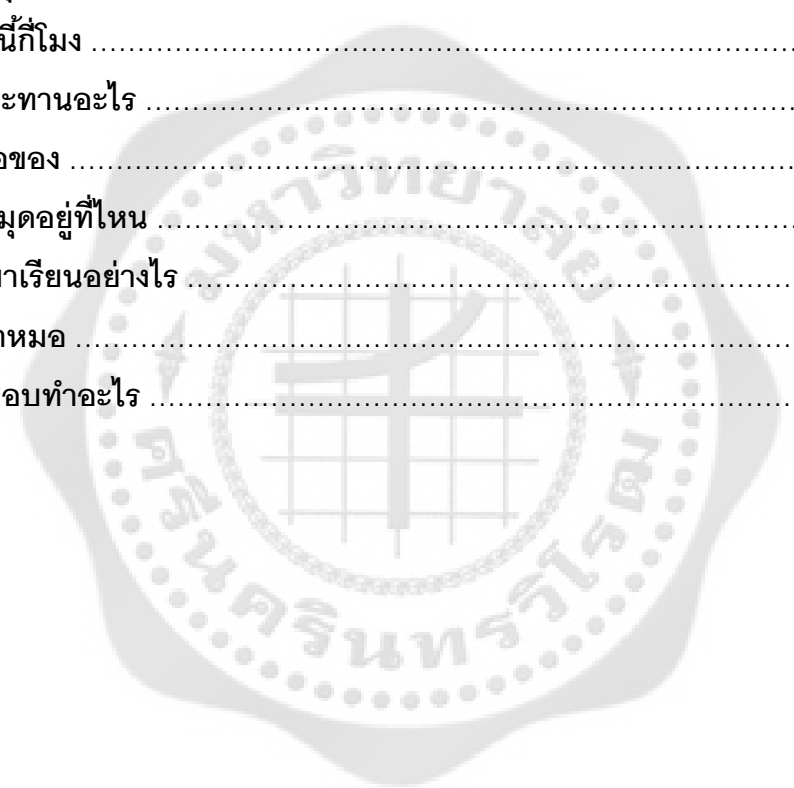
นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกหัดทบทวนความรู้ท้ายบท เพื่อวัดความเข้าใจ และช่วยพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาไทยให้ดีขึ้น

ชนิษฐา ขจรชีพ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	83
บทที่	
1 ยินดีที่ได้รู้จัก	85
2 คุณมีพี่น้องกี่คน	91
3 วันนี้คุณมีเรียนไหม	98
4 ตอนนี้อยู่ที่ไหน	104
5 คุณจะทานอะไร	112
6 ไปซื้อของ	120
7 หอสมุดอยู่ที่ไหน	128
8 คุณมาเรียนอย่างไร	135
9 ไปหาหมอ	143
10 คุณชอบทำอะไร	149

บทที่ 1 : ยินดีที่ได้รู้จัก
第一课：很高兴认识你。

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การพบกันครั้งแรกของนักศึกษาจีนกับนักศึกษาไทยที่มหาวิทยาลัย

情景 : 中国学生和泰国学生在大学第一次见面。

ปัญญา : สวัสดีครับ

你好!

หยาง : สวัสดีค่ะ

你好!

ปัญญา : ผมชื่อปัญญาครับ

我叫班业。

: ขอโทษครับ คุณชื่ออะไร
请问！你叫什么名字？

หยาง : ดิฉันชื่อหยางลี่ค่ะ
我叫杨丽。

ปัญญา : คุณมาจากประเทศไหนครับ
你来自哪个国家？

หยาง : ดิฉันมาจากประเทศจีนค่ะ
我来自中国。

ปัญญา : ยินดีที่ได้รู้จักครับ
很高兴认识你。

หยาง : ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกันค่ะ
我也很高兴认识你。

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	สวัสดี	你好
2	คะ	表示礼貌的句尾词,<女性用词>用于问句或呼语句尾.
3	ค่ะ	表示礼貌的句尾词,<女性用词>用于陈述句尾, 也用作应答词.
4	ครับ	表示礼貌的句尾词和应答词 (男性用词)
5	ดิฉัน/ ฉัน	我 (女性用词)
6	ผม	我 (男性用词)
7	คุณ	你
8	ขอโทษ	对不起
9	ชื่อ	名字
10	อะไร	什么
11	ยินดี	高兴
12	ได้	可以
13	รู้จัก	认识
14	เช่นกัน	一样, 也
15	มาจาก	来自
16	ไหน	哪里
17	ประเทศจีน	中国
18	มหาวิทยาลัย	大学

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับชื่อประเทศ 国家名称

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ประเทศไทย	泰国
2	ประเทศลาว	老挝
3	ประเทศพม่า	缅甸
4	ประเทศญี่ปุ่น	日本
5	ประเทศเวียดนาม	越南
6	ประเทศเกาหลีใต้	韩国
7	ประเทศมาเลเซีย	马来西亚
8	ประเทศสิงคโปร์	新加坡
9	ประเทศกัมพูชา	柬埔寨
10	ประเทศอินโดนีเซีย	印度尼西亚

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : คุณชื่ออะไร 你叫什么名字?

ตอบ : ฉันชื่อ หลิน หมิง 我叫林明。

: ผมชื่อจาง เจ้อ หยวน 我叫张哲源。

ถาม : คุณมาจากประเทศไหน 你来自哪个国家?

: คุณมาจากประเทศอะไร 你来自哪个国家?

ตอบ : ผมมาจากประเทศสิงคโปร์ 我来自新加坡。

: ฉันมาจากประเทศญี่ปุ่น 我来自日本。

ถาม : คุณเป็นคนประเทศอะไร 你是哪国人?

: คุณเป็นคนชาติไหน 你是哪里人?

ตอบ : ฉันเป็นคนลาว 我是老挝人。

: ผมเป็นคนสิงคโปร์ 我是新加坡人。

ถาม : คุณอยู่ประเทศอะไร 你住在什么国家?

: คุณอยู่ประเทศไหน 你住在哪个国家?

ตอบ : ฉันอยู่ประเทศไทย 我住在泰国。

: ผมอยู่ประเทศเวียดนาม 我住在越南。

ถาม : คุณสบายดีไหม 你好吗?

: คุณเป็นอย่างไรบ้าง 你最近怎么样?

ตอบ : ฉันสบายดี ขอขอบคุณ 我很好。谢谢!

: ผมไม่ค่อยสบาย 我不太舒服。

ถาม : ผมสบายดี แล้วคุณล่ะ 我很好。你呢?

ตอบ : ฉันก็สบายดี ขอขอบคุณ 我也很好。谢谢!

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	○	①	○	○
名字	你	我	什么	对不起
ชื่อ	คุณ	ฉัน	อะไร	ขอโทษ

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : ขอโทษค่ะ คุณชื่ออะไร 打扰一下！你叫什么名字？

ตอบ :

2. ถาม : คุณมาจากประเทศไหน 你来自哪个国家？

ตอบ :

3. ถาม : คุณเป็นคนชาติไหน 你是哪国人？

ตอบ :

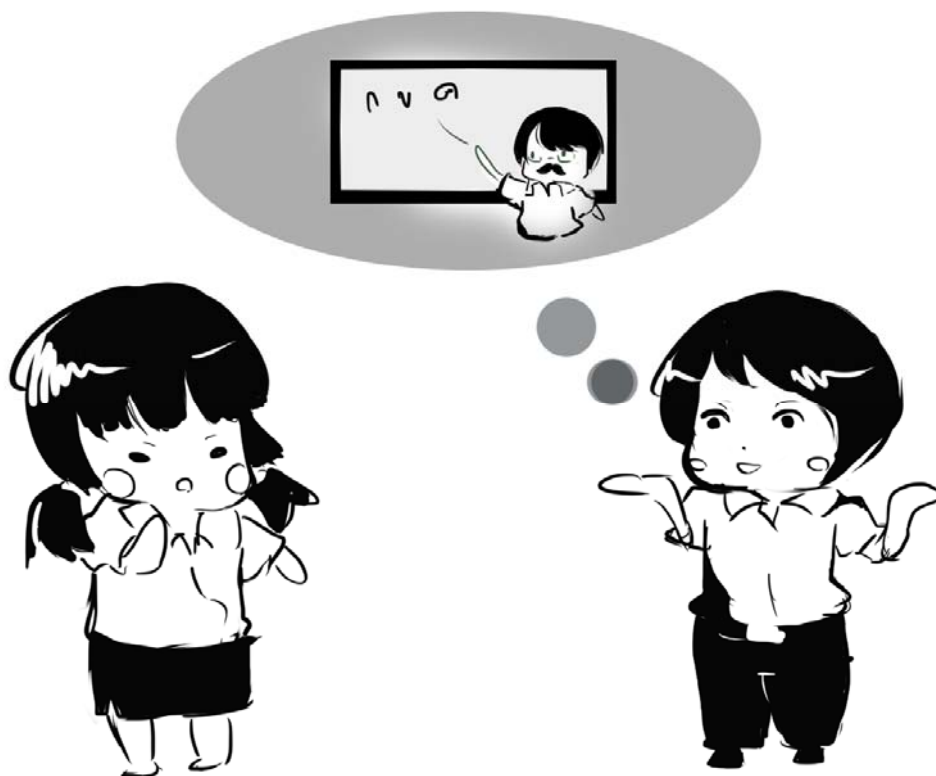
4. ถาม : คุณอยู่ประเทศอะไร 你住在哪个国家？

ตอบ :

5. ถาม : คุณสบายดีไหม 你好吗？

ตอบ :

บทที่ 2 : คุณมีพี่น้องกี่คน
第二课：你有几个兄弟姐妹？

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัว

情景 : 家庭状况。

หยาง : ขอโทษค่ะ คุณมีพี่น้องกี่คน
打扰一下！你有几个兄弟姐妹？

ปัญญา : ผมมีพี่น้องสองคนครับ แล้วคุณล่ะ
我有两个兄弟姐妹。你呢？

หยาง : ดิฉันเป็นลูกคนเดียวค่ะ
我是独生女。

: คุณพักอยู่กับใคร
你跟谁住在一起?

ปัญญา : ผมพักอยู่กับคุณพ่อ
我和爸爸住在一起。

หยาง : คุณพ่อของคุณทำงานอะไร
你爸爸做什么工作?

ปัญญา : คุณพ่อของผมเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยครับ
我的爸爸是教泰语的老师。

หยาง : ขอไปเรียนด้วยได้ไหมคะ
我可以跟他一起去上课吗?

ปัญญา : ยินดีครับ ถ้ามีเวลา เชิญมาได้เลยครับ
欢迎。如果有时间。欢迎你来学泰语。

หยาง : ขอขอบคุณมากค่ะ
非常感谢!

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	มี	有
2	กี่	几
3	พัก	住
4	อยู่	在
5	ใคร	谁
6	ของ	的
7	พี่น้อง	兄弟姐妹
8	ทำงาน	工作
9	อาจารย์	老师
10	สอน	教
11	ภาษาไทย	泰语
12	เรียน	学习
13	ด้วย	一起
14	ถ้า	如果
15	เวลา	时间
16	ยินดี	欢迎
17	มา	来
18	เป็น	是

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับเครือญาติ 亲戚

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ปู่	爷爷
2	ย่า	奶奶
3	ตา	外公
4	ยาย	外婆
5	พ่อ	爸爸
6	แม่	妈妈
7	พี่สาว	姐姐
8	พี่ชาย	哥哥
9	น้องสาว	妹妹
10	น้องชาย	弟弟
11	ลูกสาว	女儿
12	ลูกชาย	儿子
13	ลูกคนโต	长子/长女
14	ลูกคนกลาง	次子/次女
15	ลูกคนเล็ก	小儿子/小儿女
16	ลูกคนเดียว/ ลูกโทน	独生子/独生女

คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ 职业

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	นักธุรกิจ	商人
2	พนักงาน	职员
3	มัคคุเทศก์/ไกด์	导游
4	ตำรวจ	警察
5	แพทย์/ หมอ	医生
6	พยาบาล	护士
7	นักร้อง	歌手
8	ทหาร	军人
9	นักดนตรี	音乐家
10	พ่อครัว	厨师

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : คุณมีพี่น้องกี่คน 你有几个兄弟姐妹?

ตอบ : ผมมีพี่น้อง 3 คน 我有三个兄弟姐妹。

: ผมมีน้องชาย 2 คน 我有两个弟弟。

: ฉันมีพี่สาว 1 คน 我有一个姐姐。

: ฉันเป็นลูกคนเดียว 我是独生子/独生女。

ถาม : คุณพักอยู่กับใคร 你跟谁住在一起?

ตอบ : ผมพักอยู่กับคุณแม่ 我和妈妈住在一起。

: ฉันพักอยู่กับพี่สาว 我和姐姐住在一起。

: ผมอยู่กับคุณแม่ 我和妈妈住在一起。

: ฉันอยู่กับเพื่อน 我和朋友住在一起。

: ฉันอยู่คนเดียว 我一个人住。

ถาม : คุณมีพี่ชายไหม 你有哥哥吗?

ตอบ : ฉันมีพี่ชายหนึ่งคน 我有一个哥哥。

: ไม่มี ผมเป็นลูกคนเดียว 没有, 我是独生子。

: ไม่มี มีแต่พี่สาว 没有, 只有一个姐姐。

ถาม : คุณเป็นลูกคนที่เท่าไร? 你是第几个孩子?

ตอบ : ฉันเป็นลูกคนโต 我是长子。

: ผมเป็นลูกคนกลาง 我是次子。

: ฉันเป็นลูกคนเล็ก 我是小儿子。

ถาม : คุณแม่ของคุณทำงานอะไร? 你妈妈做什么工作?

ตอบ : คุณแม่ของฉันเป็นหมอ 我妈妈是医生。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	○	①	○	○
爸爸	工作	妈妈	哥哥	妹妹
คุณพ่อ	ทำงาน	คุณแม่	พี่ชาย	น้องสาว
○	○	○	○	○
老师	泰语	医生	兄弟姐妹	谁
อาจารย์	ภาษาไทย	หมอ	พี่น้อง	ใคร

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : คุณมีพี่น้องกี่คน 你有几个兄弟姐妹?

ตอบ :

2. ถาม : คุณพักอยู่กับใคร 你跟谁住在一起?

ตอบ :

3. ถาม : คุณพ่อของคุณทำงานอะไร 你爸爸做什么工作?

ตอบ :

4. ถาม : คุณมีพี่ชายไหม 你有哥哥吗?

ตอบ :

5. ถาม : คุณเป็นลูกคนที่เท่าไร 你是第几个孩子?

ตอบ :

บทที่ 3 : วันนี้คุณมีเรียนไหม
第三课 : 今天你有课吗?

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การพูดคุยเกี่ยวกับวันเรียน

情景 : 询问课程。

ปัญญา : สวัสดีครับ คุณกำลังจะไปไหนครับ
你好！你要去哪里？

หยาง : ฉันกำลังจะไปเรียนค่ะ
我要去上课。

ปัญญา : คุณมีเรียนกี่วันครับ
你有几天的课？

หยาง : ฉันมีเรียนทุกวันค่ะ วันจันทร์ถึงวันศุกร์
我每天都有课，星期一到星期五。

: แล้วคุณล่ะ มีเรียนไหมคะ
你呢？有课吗？

ปัญญา : ไม่มีครับ วันพุธผมว่าง
没有。星期三有空。

หยาง : งั้นขอไปเรียนก่อนนะคะ
那么我先去上课。

ปัญญา : เชิญครับ แล้วพบกันใหม่
请随意，下次再见！

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	กำลัง	正
2	จะ	要
3	ไป	去
4	วัน	天
5	เรียน	学习
6	ถึง	到
7	ไหม	吗
8	ว่าง	有空
9	ถ้าอย่างนั้น/ งั้น	那么
10	ก่อน	先

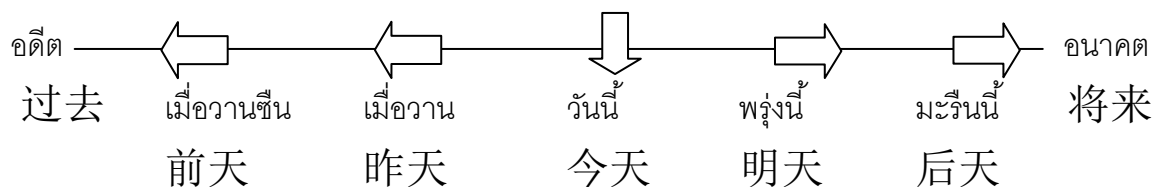
คำศัพท์เพิ่มเติม 生词

คำศัพท์เกี่ยวกับวันในหนึ่งสัปดาห์ 星期

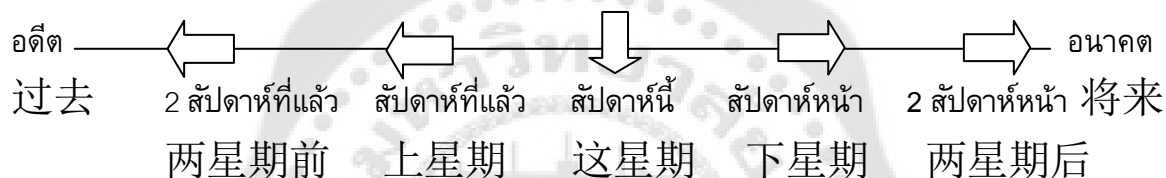
วันอาทิตย์	星期日/星期天
วันจันทร์	星期一
วันอังคาร	星期二
วันพุธ	星期三
วันพฤหัสบดี	星期四
วันศุกร์	星期五
วันเสาร์	星期六

คำศัพท์เกี่ยวกับ วัน เดือน ปี และสัปดาห์ 年月日星期

วัน 日/天

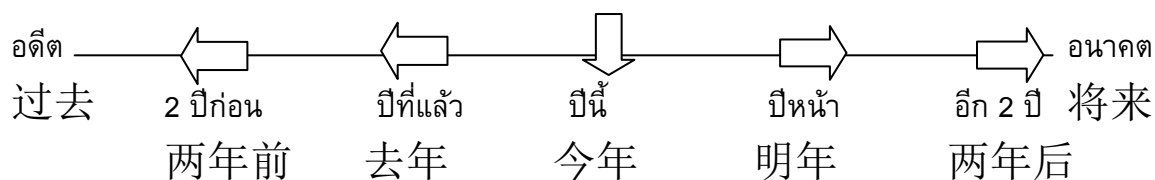
สัปดาห์ 星期/周

เดือน 月

ปี 年

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : คุณมีเรียนวันไหนบ้าง 你哪天有课?

ตอบ : ตั้งแต่วันอังคารถึงวันเสาร์ 从星期二到星期六。

: ผมมีวันเสาร์และวันอาทิตย์ 我星期六和星期天有课。

: ฉันมีเรียนสี่วัน 我有四天的课。

: ฉันมีเรียนทุกวัน 我每天都有课。

: ฉันมีเรียนแค่วันเดียว 我只有一天的课。

ถาม : วันนี้วันอะไร 今天星期几?

ตอบ : วันนี้วันจันทร์ 今天星期一。

: วันนี้วันพุธ 今天星期三。

: วันนี้วันเสาร์ 今天星期六。

ถาม : พรุ่งนี้วันอะไร 明天星期几?

ตอบ : พรุ่งนี้วันอังคาร 明天星期二。

: พรุ่งนี้วันอาทิตย์ 明天星期日。

ถาม : เมื่อวานวันอะไร 昨天星期几?

ตอบ : เมื่อวานวันพุธ 昨天星期三。

: เมื่อวานวันอาทิตย์ 昨天星期日。

ถาม : คุณว่างวันไหน 你哪天有空?

ตอบ : ผมว่างวันเสาร์ 我星期六有空。

ฉันว่างวันศุกร์ 我星期五有空。

ฉันว่างวันเสาร์และวันอาทิตย์ 我星期六和星期天有空。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	○	①	○	○
星期三	昨天	星期一	今天	明天
วันพุธ	เมื่อวานนี้	วันจันทร์	วันนี้	พรุ่งนี้
○	○	○	○	○
没有	有课	星期五	再见	五天
ไม่มี	มีเรียน	วันศุกร์	พบกันใหม่	ห้าวัน

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : วันนี้วันอะไร 今天星期几?

ตอบ :

2. ถาม : พรุ่งนี้วันอะไร 明天星期几?

ตอบ :

3. ถาม : เมื่อวานวันอะไร 昨天星期几?

ตอบ :

4. ถาม : คุณมีเรียนกี่วัน 你有几天的课?

ตอบ :

5. ถาม : คุณมีเรียนวันไหนบ้าง 你哪几天有课?

ตอบ :

บทที่ 4 : ตอนนี้กี่โมง
第四课 : 现在几点?

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การพูดคุยเกี่ยวกับเวลา

情景 : 询问时间。

หยาง : ขอโทษนะคะ วันนี้ตอนเที่ยง คุณว่างไหม
请问! 今天中午你有空吗?

ปัญญา : ว่างครับ มีอะไรหรือ
有空, 有什么事?

หยาง : ฉันจะชวนคุณไปทานข้าว
我想请你去吃饭。

ปัญญา : ขอบคุณมาก จะไปที่ไหนครับ
谢谢! 几点去?

หยาง : ประมาณ 11 โมงครึ่งค่ะ
大概 11 点半。

ปัญญา : ได้ครับ ตอนเช้าผมเลิกเรียน 10 โมง
可以, 我早上 10 点下课。

หยาง : ฉันก็เช่นกัน พบกัน 10 โมงครึ่งนะคะ
我也一样, 10 点半见。

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ตอนเช้า	早上
2	ตอนเที่ยง	中午
3	ทานข้าว	吃饭
4	กี่	几
5	โมง	点
6	ประมาณ	大概
7	ครึ่ง	半
8	เลิกเรียน	下课
9	ก็	也
10	ขอบคุณ	谢谢

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน 日常生活

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ตื่นนอน	起床
2	กินอาหารเช้า	吃早餐
3	กินอาหารเที่ยง	吃午餐
4	กินอาหารเย็น	吃晚餐
5	เข้าเรียน	上课
6	เลิกเรียน	下课
7	เข้าทำงาน	上班
8	เลิกงาน	下班
9	เข้านอน	睡觉
10	กลับบ้าน	回家

คำศัพท์เกี่ยวกับช่วงเวลา 时间段

กลางวัน	白天	ตอนบ่าย	下午
กลางคืน	晚上	ตอนเย็น	傍晚
ตอนเช้า	早上	ตอนค่ำ	晚上
ตอนเที่ยง	中午	ตอนดึก	深夜

วิธีการบอกเวลา 时间的描述方式

ในภาษาไทยนิยมใช้คำแสดงเวลาดังนี้

时间	ภาษาเขียน 书面语	ภาษาพูด 口语
凌晨一点	01.00 น. (นาฬิกา)	ตีหนึ่ง
凌晨二点	02.00 น. (นาฬิกา)	ตีสอง
凌晨三点	03.00 น. (นาฬิกา)	ตีสาม
凌晨四点	04.00 น. (นาฬิกา)	ตีสี่
凌晨五点	05.00 น. (นาฬิกา)	ตีห้า
凌晨六点	06.00 น. (นาฬิกา)	หกโมงเช้า
上午七点	07.00 น. (นาฬิกา)	เจ็ดโมงเช้า
上午八点	08.00 น. (นาฬิกา)	แปดโมงเช้า
上午九点	09.00 น. (นาฬิกา)	เก้าโมงเช้า
上午十点	10.00 น. (นาฬิกา)	สิบโมงเช้า
上午十一点	11.00 น. (นาฬิกา)	สิบเอ็ดโมงเช้า
上午十二点	12.00 น. (นาฬิกา)	เที่ยง/ เที่ยงวัน
下午一点	13.00 น. (นาฬิกา)	บ่ายโมง
下午二点	14.00 น. (นาฬิกา)	บ่ายสองโมง
下午三点	15.00 น. (นาฬิกา)	บ่ายสามโมง
下午四点	16.00 น. (นาฬิกา)	สี่โมงเย็น
下午五点	17.00 น. (นาฬิกา)	ห้าโมงเย็น
下午六点	18.00 น. (นาฬิกา)	หกโมงเย็น
晚上七点	19.00 น. (นาฬิกา)	หนึ่งทุ่ม
晚上八点	20.00 น. (นาฬิกา)	สองทุ่ม
晚上九点	21.00 น. (นาฬิกา)	สามทุ่ม
晚上十点	22.00 น. (นาฬิกา)	สี่ทุ่ม
晚上十一点	23.00 น. (นาฬิกา)	ห้าทุ่ม
午夜十二点	24.00 น. (นาฬิกา)	เที่ยงคืน

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : ตอนนี้เวลาเท่าไร 现在几点?

: ตอนนี้กี่โมง 现在几点?

ตอบ : แปดโมง 早上八点。

: สิบโมงสิบห้านาที 早上十点十分钟。

: เพียงตรง 正午。

: บ่ายโมงครึ่ง 下午一点半。

ถาม : คุณเข้าเรียนกี่โมง 你几点上课?

ตอบ : ฉันเข้าเรียนสิบโมง 我早上十点上课。

: ผมเข้าเรียนบ่ายสองโมง 我下午二点上课。

ถาม : คุณเรียนกี่ชั่วโมง 你有几个小时的课?

ตอบ : ฉันเรียน 2 ชั่วโมง 我有两个小时的课。

: ผมเรียน 3 ชั่วโมง 我有三个小时的课。

: ผมเรียนชั่วโมงเดียว 我有一个小时的课。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

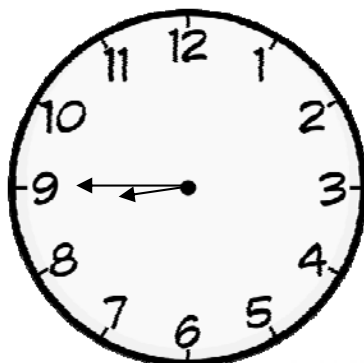
听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	几点	กี่โมง
○	下午	ตอนบ่าย
①	下午一点	บ่ายโมง
○	下午五点	ห้าโมงเย็น
○	哪里	ที่ไหน
○	上课	เข้าเรียน
○	现在	ตอนนี้

ดูเวลาที่กำหนดให้ แล้วบอกเวลาเป็นภาษาไทย

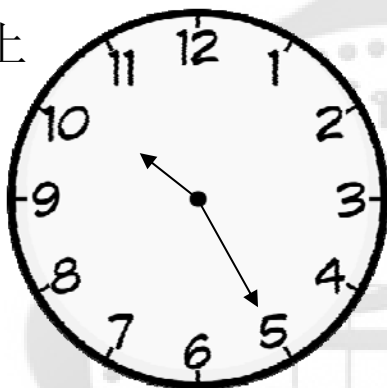
看下面的表，用泰语回答问题。

1. 早上

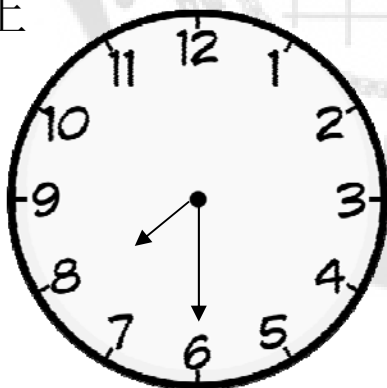
= _____

2. 早上

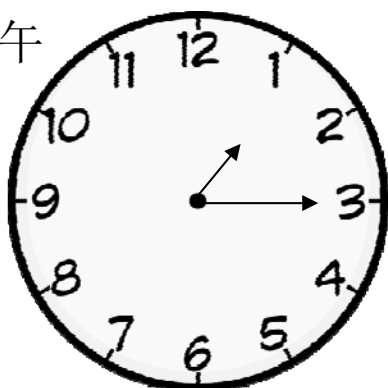
= _____

3. 晚上

= _____

4. 下午

= _____

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : ตอนนี้กี่โมง 现在几点?

ตอบ :

2. ถาม : คุณเข้าเรียนกี่โมง 你几点上课?

ตอบ :

3. ถาม : คุณเรียนกี่ชั่วโมง 你有几个小时的课?

ตอบ :

4. ถาม : ตอนบ่ายคุณมีเรียนกี่โมง 下午你几点有课?

ตอบ :

5. ถาม : ตอนเย็นคุณว่างไหม 傍晚你有空吗?

ตอบ :

บทที่ 5 : คุณจะทานอะไร
第五课 : 你要吃什么?

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การสั่งอาหารและเครื่องดื่มในร้านอาหาร

情景 : 在餐馆点菜和饮料。

คนขาย : สวัสดีค่ะ คุณจะทานอะไรคะ
你好! 你要吃什么?

ลูกค้า : ขอข้าวผัดหนึ่งจานครับ
请给我一份炒饭。

คนขาย : ได้ค่ะ คุณจะรับเครื่องดื่มอะไรคะ
可以! 你要喝什么饮料?

ลูกค้า : ขอกาแฟเย็นหนึ่งแก้วครับ
请给我一杯冰咖啡。

คนขาย : แค่นี้คะ รอสักครู่ค่ะ
就这些，请稍等。

สิบนาที ต่อมา 十分钟后。

คนขาย : ข้าวผัด และกาแฟเย็นได้แล้วค่ะ
炒饭和冰咖啡来了。

ยี่สิบนาที ต่อมา 二十分钟后。

ลูกค้า : เก็บเงินด้วยครับ
结一下账。

คนขาย : ทั้งหมดหกสิบบาทค่ะ
一共六十铢。

: ทอนสี่สิบบาท ขอขอบคุณค่ะ
找您四十铢。谢谢您！

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ทาน	吃
2	ขอ	请
3	ข้าวผัด	炒饭
4	จาน	盘子
5	เครื่องดื่ม	饮料
6	กาแฟเย็น	冰咖啡
7	แก้ว	杯子
8	รอสักครู่	等一下
9	เก็บเงิน	结账
10	ทั้งหมด	全部
11	บาท	铢
12	ทอน (เงิน)	找钱

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร 食物

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ข้าวหมูแดง	叉烧饭
2	ข้าวมันไก่	鸡油饭
3	ข้าวขาหมู	猪脚饭
4	ข้าวผัดหมู	猪肉炒饭
5	ข้าวผัดทะเล	海鲜炒饭
6	ข้าวสวย	米饭
7	ต้มยำกุ้ง	酸辣虾汤
8	ก๋วยเตี๋ยว	河粉
9	ผัดไทย	炒河粉
10	ผัดกะเพราไก่	干豆炒鸡肉
11	ไข่ดาว	荷包蛋
12	ไข่เจียว	煎蛋

คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องดื่ม 饮料

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	น้ำเปล่า	白水
2	ชา	茶
3	กาแฟ	咖啡
4	โค้ก	可乐
5	สไปรท์	雪碧
6	เบียร์	啤酒
7	น้ำผลไม้	果汁
8	น้ำส้ม	橙汁
9	นม	牛奶
10	นมเปรี้ยว	酸奶
11	น้ำเต้าหู้	豆浆
12	น้ำแข็ง	冰块

คำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ 水果

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ส้ม	橙子
2	แตงโม	西瓜
3	มะละกอ	木瓜
4	มังกุด	山竹
5	มะม่วง	芒果
6	สับปะรด	菠萝
7	เงาะ	红毛丹
8	ทุเรียน	榴莲
9	กล้วยหอม	香蕉
10	ลิ้นจี่	荔枝
11	มะพร้าว	椰子
12	องุ่น	葡萄
13	ลำไย	龙眼
14	แอปเปิ้ล	苹果
15	สตอเบอรี่	草莓

คำศัพท์เกี่ยวกับรสชาติ 味道

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	(รส) เปรี้ยว	酸
2	(รส) หวาน	甜
3	(รส) ขม	苦
4	(รส) เผ็ด	辣
5	(รส) เค็ม	咸

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : คุณจะทานอะไร 你要吃什么?

: คุณจะสั่งอะไร 你要点什么?

ตอบ : ขอข้าวมันไก่หนึ่งจาน 请给我一份鸡油饭。

: ขอถ้วยเตี๋ยวหนึ่งชาม 请给我一碗河粉。

: ขอต้มยำกุ้งหนึ่งชาม 请给我一碗酸辣虾汤。

ถาม : คุณจะสั่งเครื่องดื่มอะไร 你要喝什么饮料?

: คุณจะรับเครื่องดื่มอะไร 你要喝什么饮料?

ตอบ : ขอโค้กหนึ่งแก้ว 请给我一杯可乐。

: ขอน้ำส้มหนึ่งแก้ว 请给我一杯橙汁。

: ขอเบียร์สองขวด 请给我俩瓶啤酒。

ถาม : คุณชอบกินอะไร 你喜欢吃什么?

: คุณชอบทานอะไร 你喜欢吃什么?

ตอบ : ฉันชอบทานข้าวหมูแดง 我喜欢吃叉烧饭。

: ผมชอบทานผัดไทย 我喜欢吃炒河粉。

ถาม : คุณชอบดื่มชาหรือกาแฟ 你喜欢喝茶还是咖啡?

ตอบ : ฉันชอบดื่มชา 我喜欢喝茶。

: ฉันชอบดื่มกาแฟ 我喜欢喝咖啡。

: ชอบทั้งสองอย่าง 两种都喜欢。

ถาม : คุณชอบรสชาติแบบไหน 你喜欢什么口味的?

ตอบ : ผมชอบรสหวาน 我喜欢甜的。

: ฉันชอบรสเปรี้ยว 我喜欢酸的。

: ฉันชอบรสเผ็ด 我喜欢辣的。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	○	①	○	○
炒饭	一共	咖啡	榴莲	黄瓜
ข้าวผัด	ทั้งหมด	กาแฟ	ทุเรียน	แตงกวา
○	○	○	○	○
茶	饮料	河粉	山竹	空心菜
ชา	เครื่องดื่ม	ก๋วยเตี๋ยว	มังคุด	ผักบุ้ง

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : คุณจะทานอะไร 你要吃什么?

ตอบ :

2. ถาม : คุณจะรับเครื่องดื่มอะไร 你要喝什么饮料?

ตอบ :

3. ถาม : คุณชอบดื่มชาหรือกาแฟ 你喜欢喝茶还是咖啡?

ตอบ :

4. ถาม : คุณชอบกินอะไร 你喜欢吃什么?

ตอบ :

5. ถาม : คุณชอบรสชาติแบบไหน 你喜欢什么口味的?

ตอบ :

บทที่ 6 : ไปซื้อของ
第六课：去买东西。

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การซื้อของและต่อราคาในร้านค้า

情景 : 在商店买东西和讲价。

ลูกค้า : คุณครับ ขอดูเสื้อเชิ้ตตัวนั้นหน่อยครับ
小姐！请拿那件衬衫给我看看。

คนขาย : คุณใส่ไซส์อะไรคะ
你穿多大号的？

ลูกค้า : ผมใส่ไซส์เอ็มครับ
我穿中号的。

คนขาย : นี่ค่ะ ลองใส่ดูนะคะ
这件。试穿一下。

ลูกค้า : ตัวนี้คับเกินไป มีตัวใหญ่กว่านี้ไหมครับ
这件太紧了，有大一点的吗？

คนขาย : มีค่ะ
有。

ลูกค้า : ราคาเท่าไรครับ
多少钱？

คนขาย : 599 บาทค่ะ
599 铢。

ลูกค้า : ลดได้ไหมครับ
便宜点儿可以吗？

คนขาย : ลดได้นิดหน่อยค่ะ เหลือ 550 บาทค่ะ
可以少降一点，那就550铢算了。

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ขอ	请
2	ดู	看
3	เสื้อเชิ้ต	衬衫
4	ตัว	件 (作量词, 用于昆虫, 动物, 衣服, 桌椅, 钉子等, 是“只, 条, 个, 张, 头, 件”等意思。
5	นั้น	那
6	ใส่	穿
7	ไซส์	号
8	คับ	紧
9	ลอง	试
10เกินไป	太....
11ใหญ่กว่า	...大些
12	ราคา	价格
13	เท่าไร	多少
14	บาท	铢

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อเสื้อผ้า 买衣服

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	เบอร์ S/ ไซส์ S	小号
2	เบอร์ M/ ไซส์ M	中号
3	เบอร์ L/ ไซส์ L	大号
4	เบอร์ XL/ ไซส์ XL	加大号
5	เบอร์ XXL/ ไซส์ XXL	加加大
6	ใหญ่	大
7	หลวม	松
8	เล็ก	小
9	พอดี	合适
10	ลดราคา	减价
11	จ่ายเงิน	付钱
12	คนขาย	售货员
13	ลูกค้า	顾客
14	ห้องลอง	试衣间
15	ถูก	便宜
16	แพง	贵

คำศัพท์เกี่ยวกับสี 颜色

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	สีขาว	白色
2	สีดำ	黑色
3	สีม่วง	紫色
4	สีเขียว	绿色
5	สีส้ม	橙色
6	สีชมพู	粉红色
7	สีเทา	灰色
8	สีฟ้า	天蓝色
9	สีเหลือง	黄色
10	สีแดง	红色
11	สีน้ำเงิน	蓝色
12	สีน้ำตาล	褐色, 棕色

คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย 服装

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	เสื้อเชิ้ต	衬衫
2	เสื้อยืด	T恤
3	เสื้อแขนยาว	长袖衫
4	เสื้อแขนสั้น	短袖衫
5	เสื้อกันหนาว	毛衣, 棉衣
6	เสื้อกันฝน	雨衣
7	กางเกงขาสั้น	短裤
8	กางเกงขายาว	长裤
9	กางเกงยีนส์	牛仔裤
10	กางเกงใน	内裤
11	กระโปรง	裙子
12	ชุดกระโปรง(เดรส)	连衣裙
13	ชุดนักเรียน	校服
14	ชุดกีฬา	运动服
15	ชุดชั้นใน	内衣, 胸罩
16	รองเท้า	鞋子
17	ถุงเท้า	袜子
18	หมวก	帽子
19	เข็มขัด	皮带
20	เน็คไท	领带
21	แว่นตา	眼镜
22	นาฬิกาข้อมือ	手表

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : คุณจะซื้ออะไร 你要买什么?

ตอบ : ผมจะซื้อกางเกงยีนส์ 我要买牛仔裤。

: ฉันจะซื้อกระโปรง 我要买裙子。

: ฉันจะซื้อรองเท้า 我要买鞋。

ถาม : คุณใส่ไซส์อะไร 你穿多大号?

ตอบ : ผมใส่ไซส์แอล 我穿大号的。

: ฉันใส่ไซส์เอส 我穿小号的。

ถาม : คุณใส่รองเท้าเบอร์อะไร 你穿多大号的鞋?

ตอบ : ผมใส่เบอร์ 40 我穿40号的。

: ฉันใส่เบอร์ 37 我穿37号的。

ถาม : คุณอยากได้สีอะไร 你想要什么颜色的?

ตอบ : ผมอยากได้สีดำ 我想要黑色的。

: ผมอยากได้สีแดง 我想要红色的。

ถาม : เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไร 这件衣服多少钱?

ตอบ : ราคา 299 บาท 299 铢。

: 199 บาท 199 铢。

ถาม : ลดได้ไหม 便宜点儿可以吗?

ตอบ : ลดได้นิดหน่อย 可以便宜一点。

: ลดไม่ได้ 便宜不了了。

: ราคาถูกที่สุดแล้ว 这是最便宜的了。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	○	①	○	○
黑色	衬衫	白色	大	便宜
สีดำ	เสื้อเชิ้ต	สีขาว	ใหญ่	ถูก
○	○	○	○	○
中号	多少	裙子	贵	小
ไซส์เอ็ม	เท่าไหร่	กระโปรง	แพง	เล็ก

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : คุณจะซื้ออะไร 你要买什么?

ตอบ :

2. ถาม : คุณใส่ไซส์อะไร 你穿多大号的?

ตอบ :

3. ถาม : คุณใส่รองเท้าเบอร์อะไร 你穿多大号的鞋?

ตอบ :

4. ถาม : คุณอยากได้สีอะไร 你想要什么颜色的?

ตอบ :

5. ถาม : เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไหร่ 这件衣服多少钱?

ตอบ :

บทที่ 7 : หอสมุดอยู่ที่ไหน
第七课：图书馆在哪里？

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การถามทางและบอกทางในมหาวิทยาลัย

情景 : 在大学问路和指路。

หยาง : คุณกำลังจะไปไหนคะ
你将要去哪里？

ปัญญา : ผมจะไปคืนหนังสือที่หอสมุดครับ
我要去图书馆还书。

หยาง : หอสมุดอยู่ที่ไหนคะ
图书馆在哪里？

ปัญญา : อยู่ใกล้ตึกเรียน เดินตรงไป แล้วเลี้ยวขวา
在教学楼附近 直走然后右转

: หอสมุดจะอยู่ทางขวามือครับ
图书馆在右手边。

หยาง : ขอบคุณค่ะ
谢谢!

: คุณไปหอสมุดบ่อยไหมคะ
你常常去图书馆吗?

ปัญญา : ไปบ่อยครับ ผมชอบไปยืมหนังสือ และไปอ่านหนังสือครับ
常常去。我喜欢去借书和去看书。

หยาง : ขอไปด้วยนะคะ
我可以跟你一起去吗?

ปัญญา : ได้ครับ
可以。

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ยืม	借
2	คืน	还
3	หนังสือ	书
4	หอสมุด	图书馆
5	ใกล้	附近
6	เดินตรงไป	直走
7	เลี้ยวขวา	右转
8	บ่อย	常常
9	ชอบ	喜欢
10	อ่านหนังสือ	看书

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับการถามทาง 问路

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ตรงไป	直走
2	เลี้ยวซ้าย	左转
3	เลี้ยวขวา	右转
4	ซ้ายมือ	左手边
5	ขวามือ	右手边
6	ข้างหน้า	前面
7	ข้างหลัง	后面
8	ข้างบน	上面
9	ข้างล่าง	下面
10	ข้างนอก	外面
11	ข้างใน	里面
12	ถนน	路
13	สะพานลอย	天桥
14	ข้ามถนน	过马路
15	ข้ามสะพานลอย	过天桥
16	สี่แยก	十字路口
17	ใกล้	近
18	ไกล	远
19	ทางม้าลาย	斑马线
20	ตรงข้ามกับ...	在...对面
21	ใกล้กับ...	在.....附近
22	ระหว่าง...กับ...	在...和...之间

คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ในมหาวิทยาลัย 大学里的地点

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ห้องเรียน	教室
2	ห้องทำงาน	办公室
3	ตึกเรียน/ อาคารเรียน	教学楼
4	อาคารอำนวยการ	行政楼
5	หอพัก	宿舍
6	ร้านค้า	商店
7	ห้องน้ำ	洗手间
8	สนามกีฬา	运动场
9	ตึกกีฬา	体育楼
10	โรงอาหาร	食堂

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

- ถาม : โรงอาหารอยู่ที่ไหน 食堂在哪里?
- ตอบ : อยู่แถวตึกเรียน 在教学楼一带。
 : อยู่ตรงข้ามกับหอสมุด 在图书馆对面。
 : อยู่ระหว่างตึกเรียนกับตึกกีฬา 在教学楼和体育楼之间。
- ถาม : คุณกำลังจะไปไหน 你要去哪里?
- ตอบ : ฉันกำลังจะไปเรียน 我要去上课。
 : ฉันกำลังจะไปห้องเรียน 我要去教室。
 : ผมกำลังจะไปอ่านหนังสือ 我要去看书。
- ถาม : คุณชอบไปที่ไหน 你喜欢去哪里?
- ตอบ : ฉันชอบไปหอสมุด 我喜欢去图书馆。
 : ผมชอบไปตึกกีฬา 我喜欢去体育楼。
- ถาม : ห้องเรียนอยู่ชั้นไหน 教室在几楼?
- ตอบ : ห้องเรียนอยู่ชั้น 2 教室在2楼。
 : อยู่ชั้น 5 在5楼。
- ถาม : ร้านค้าอยู่ใกล้กับอะไร 商店在哪附近?
- ตอบ : ร้านค้าอยู่ใกล้หอพัก 商店在宿舍附近。
 : ร้านค้าอยู่ใกล้โรงอาหาร 商店在食堂附近。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	书	หนังสือ
①	图书馆	หอสมุด
○	一起	ด้วยกัน
○	直走	ตรงไป
○	右转	เลี้ยวขวา
○	教学楼	ตึกเรียน

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : คุณกำลังจะไปไหน 你要去哪里?

ตอบ :

2. ถาม : หอสมุดอยู่ที่ไหน 图书馆在哪里?

ตอบ :

3. ถาม : คุณชอบไปที่ไหน 你喜欢去哪里?

ตอบ :

4. ถาม : ห้องเรียนอยู่ชั้นไหน 教室在几楼?

ตอบ :

5. ถาม : ร้านค้าอยู่ใกล้กับอะไร 商店在哪附近?

ตอบ :

บทที่ 8 : คุณมาเรียนไปอย่างไร
第八课 : 你怎么来上课?

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การเดินทางมาเรียน

情景 : 走路来上学。

ปัญญา : สวัสดีครับ คุณมาเรียนอย่างไรครับ
你好! 你怎么来上课?

หยาง : นั่งรถตู้มาค่ะ แล้วคุณล่ะคะ
坐面包车来。你呢?

ปัญญา : ผมนั่งรถเมล์มาครับ
我坐公交车来。

หยาง : คุณนั่งรถสายไหนมาคะ
你坐几路车?

ปัญญา : นั่งสาย 8 ครับ
坐8路。

หยาง : ใช้เวลานานเท่าไรคะ
用多长时间?

ปัญญา : ประมาณ 20 นาทีครับ
大约20分钟。

หยาง : ใช้เวลาไม่นาน วันหลังฉันจะลองนั่งรถเมล์ค่ะ
用时不久。以后我要试着坐公交车。

ปัญญา : เย็นนี้ผมก็นั่งรถเมล์กลับบ้าน คุณจะไปด้วยกันไหมครับ
今天傍晚我也坐公交车回家。你要一起回吗?

หยาง : ดีค่ะ งั้นตอนเย็นเจอกัน
好的! 那么傍晚见。

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	มา	来
2	กลับ	回
3	อย่างไร	怎么
4	นั่ง (รถ)	坐车
5	รถตู้	面包车
6	รถเมล์	公交车
7	สาย.....路
8	ใช้	用
9	นาน	久
10	วันหลัง	以后
11	ลอง	试
12	เย็นนี้	傍晚

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ 地点

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	โรงแรม	宾馆
2	โรงหนัง(ภาพยนตร์)	电影院
3	โรงพยาบาล	医院
4	ธนาคาร	银行
5	ไปรษณีย์	邮局
6	ห้างสรรพสินค้า/ ห้าง	百货商场
7	ซูเปอร์มาร์เก็ต	超市
8	สวนสาธารณะ	公园
9	สวนสัตว์	动物园
10	สถานทูต	大使馆
11	ร้านกาแฟ	咖啡馆
12	ร้านอาหาร	餐厅
13	ร้านขายยา	药店
14	ร้านขายหนังสือ	书店
15	ร้านเสริมสวย	美容店
16	สนามบิน	机场

คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 泰国旅游景点

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	วัดพระแก้ว	玉佛寺
2	พระบรมมหาราชวัง	大皇宫
3	วัดโพธิ์	卧佛寺
4	วัดอรุณราชวราราม	黎明寺
5	แม่น้ำเจ้าพระยา	湄南河
6	เยาวราช	唐人街
7	ถนนข้าวสาร	卡欧沙巷
8	อยุธยา	大城府
9	เชียงใหม่	清迈
10	พัทยา	巴提雅
11	เกาะภูเก็ต	普吉岛
12	เกาะช้าง	象岛
13	เกาะสมุย	苏梅岛
14	เกาะเสม็ด	沙梅岛
15	ตลาดน้ำ	水上市场
16	ตลาดนัดจตุจักร	咋都咋市场

คำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะ 交通工具

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	รถยนต์	小轿车
2	รถแท็กซี่	出租车
3	รถจักรยาน	自行车
4	รถจักรยานยนต์/รถมอเตอร์ไซด์	摩托车
5	รถตุ๊กตุ๊ก	机动三轮车
6	รถไฟ	火车
7	รถไฟฟ้าบีทีเอส BTS	轻轨
8	รถไฟใต้ดิน MRT	地铁
9	เครื่องบิน	飞机
10	เรือ	船

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : คุณกลับบ้านอย่างไร 你怎么回家?

ตอบ : ผมนั่งเรือกลับบ้าน 我坐船回家。

: ผมนั่งรถเมล์ 我坐公交车。

: นั่งรถตู้ 坐面包车。

ถาม : เชียงใหม่ไปอย่างไร 清迈怎么走?

: เกาะเสม็ดไปอย่างไร 沙梅岛怎么走?

ตอบ : ต้องนั่งรถตู้ 要坐面包车去。

: ต้องนั่งรถตู้ แล้วนั่งเรือ 要坐面包车去 然后坐船。

: นั่งรถไฟหรือเครื่องบินก็ได้ 坐火车或者飞机都可以。

ถาม : ไปเกาะช้างต้องใช้เวลาเท่าไร 去象岛要多长时间?

ตอบ : ประมาณ 5 ชั่วโมง 大概五小时。

: ประมาณ 45 นาที 大概四十五分钟。

ถาม : นั่งรถไฟต้องใช้เวลาเท่าไร 坐火车要用多少时间?

: นั่งเครื่องบินต้องใช้เวลาเท่าไร 坐飞机要用多长时间。

ตอบ : ประมาณ 12 ชั่วโมง 大约12小时。

: ประมาณ 1 ชั่วโมง 大约1小时。

ถาม : รถสายไหนไปตลาดนัดจตุจักร 哪路车能去咋都咋市场?

: ไปตลาดนัดจตุจักรต้องนั่งรถสายไหน 去咋都咋市场要坐几路车?

ตอบ : นั่งรถสาย 8 坐8路车去。

: นั่งรถสาย 27 坐27路车去。

: สาย 27 27路。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	○	①	○	○
面包车	坐车	怎么	咖啡店	宾馆
รถตู้	นั่งรถ	อย่างไร	ร้านกาแฟ	โรงแรม
○	○	○	○	○
公交车	小时	银行	清迈	机场
รถเมล์	ชั่วโมง	ธนาคาร	เชียงใหม่	สนามบิน

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : คุณมาเรียนอย่างไร你怎么来上课?

ตอบ :

2. ถาม : ใช้เวลานานเท่าไร用多长时间?

ตอบ :

3. ถาม : เกาะช้างไปอย่างไร 象岛怎么走?

ตอบ :

4. ถาม : ไปเกาะช้างต้องใช้เวลาเท่าไร去象岛要多长时间?

ตอบ :

5. ถาม : รถสายไหนไปตลาดจตุจักร哪路车能去咋都咋市场?

ตอบ :

บทที่ 9 : ไปหาหมอ
第九课 : 去看病。

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : ไปหาหมอที่โรงพยาบาล

情景 : 去医院看病。

หมอ : สวัสดีครับ เชิญนั่ง คุณเป็นอะไรครับ
你好! 请坐, 你怎么了?

หยาง : ปวดหัวและเจ็บคอค่ะ
头疼, 嗓子疼。

หมอ : เป็นมากี่วันแล้วครับ
几天了?

หยาง : สองวันแล้วค่ะ
两天了。

หมอ : มีอาการอย่างไรบ้าง
有什么症状?

หยาง : เจ็บคอและไอค่ะ
嗓子疼还咳嗽。

หมอ : ขอดูคอหน่อยนะคะครับ คุณคออักเสบ
给我看看嗓子。嗓子发炎了。

หยาง : เป็นมากไหมคะ
严重吗?

หมอ : ไม่มากครับ หมอจะสั่งยาให้
不太严重。我给你开些药。

หยาง : ขอบคุณค่ะ คุณหมอ
谢谢医生。

คำศัพท์ 生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	เชิญ	请
2	นั่ง	坐
3	ปวดหัว	头疼
4	เจ็บคอ	嗓子疼
5	ไอ	咳嗽
6	อักเสบ	发炎
7	คอ	嗓子
8	สั่งยา	开些药
9	คุณหมอ	医生
10	โรงพยาบาล	医院

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะ 器官

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ศีรษะ/ หัว	头
2	ผม	头发
3	หู	耳朵
4	ตา	眼睛
5	จมูก	鼻子
6	ปาก	嘴
7	ฟัน	牙齿
8	มือ	手
9	ท้อง	肚子
10	ขา	腿

คำศัพท์เกี่ยวกับอาการของโรค 症状

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ปวดท้อง	肚子疼
2	ปวดฟัน	牙疼
3	ปวดหลัง	背痛
4	เป็นหวัด	感冒
5	เป็นไข้	发烧
6	ท้องเสีย	拉肚子
7	ท้องผูก	便秘
8	มีน้ำมูก	流鼻涕
9	มีเสมหะ	有痰
10	ไม่มีเสมหะ	无痰
11	คัดจมูก	塞鼻子
12	อาเจียน	呕吐
13	ไขหวัด	流感

คำศัพท์เกี่ยวกับยาชนิดต่างๆ 药物

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ยาน้ำ	药水
2	ยาจีน	中药
3	ยาทา	药膏
4	ยาลดไข้	退烧药
5	ยาแก้ไขหวัด	感冒药

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : คุณเป็นอย่างไร 你怎么了?

: คุณเป็นอะไร 你怎么了?

ตอบ : ผมปวดฟัน 我牙疼。

: ฉันปวดท้อง 我肚子疼。

: ฉันเป็นไข้ 我发烧。

: ฉันท้องเสีย 我拉肚子。

ถาม : ยาี้กินอย่างไร 这药怎么吃?

ตอบ : วันละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 เม็ด 一天二次，每次吃一片。

: วันละ 3 ครั้ง ครั้งละ 2 เม็ด 一天三次，每次吃两片。

: กินก่อนอาหาร 饭前吃。

: กินหลังอาหาร 饭后吃。

: กินก่อนนอน 睡觉前吃。

: กินเมื่อมีอาการปวดท้อง 肚子疼的时候吃。

: กินเมื่อมีอาการปวดหัว 头疼的时候吃。

ถาม : คุณเป็นมากี่วันแล้ว 你这样有几天了?

ตอบ : หนึ่งวันแล้ว 一天了。

: สามวันแล้ว 三天了。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	○	①	○	○
牙疼	嗓子疼	头疼	药水	中药
ปวดฟัน	เจ็บคอ	ปวดหัว	ยาน้ำ	ยาจีน
○	○	○	○	○
感冒	头	嗓子	肚子疼	发烧
เป็นหวัด	หัว	คอ	ปวดท้อง	เป็นไข้

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : คุณเป็นอย่างไร 你怎么了?

ตอบ :

2. ถาม : คุณเป็นมากี่วันแล้ว 你这样有几天了?

ตอบ :

3. ถาม : คุณมีอาการอย่างไรบ้าง 你有什么症状?

ตอบ :

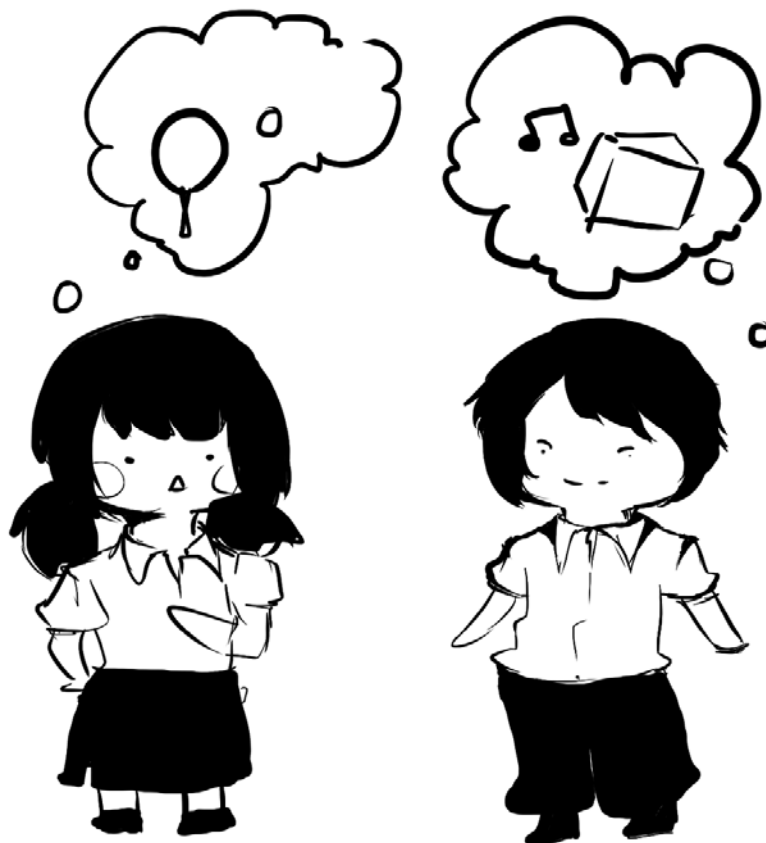
4. ถาม : เป็นมากไหมคะ 严重吗?

ตอบ :

5. ถาม : ยานี้กินอย่างไร 这药怎么吃?

ตอบ :

บทที่ 10 : คุณชอบทำอะไร
第十课 : 你喜欢做什么?

บทสนทนา 对话

สถานการณ์ : การพูดคุยเกี่ยวกับงานอดิเรกและกิจกรรมในวันหยุด

情景 : 空闲时间的兴趣爱好。

ปัญญา : เวลาว่างคุณชอบทำอะไรครับ
你空闲时喜欢做什么?

หยาง : ฉันชอบเล่นกีฬา
我喜欢做运动。

ปัญญา : คุณชอบเล่นกีฬาอะไร
你喜欢做什么运动?

หยาง : ฉันชอบว่ายน้ำ บางครั้งเล่นแบดมินตัน แล้วคุณล่ะ
我喜欢游泳，有时打羽毛球。你呢？

ปัทมญา : ผมชอบดูหนัง และฟังเพลง
我喜欢看电影和听音乐。

หยาง : วันหยุดคุณมักจะทำอะไรคะ
休息日你喜欢做什么？

ปัทมญา : ถ้าหยุดหลายวันก็จะไปเที่ยวชายทะเล
如果休息很多天就去海边玩。

: คุณชอบไปชายทะเลไหมครับ
你喜欢去海边吗？

หยาง : ฉันก็ชอบไปชายทะเลคะ
我也喜欢去海边。

: คุณชอบไปเที่ยวที่ไหนคะ
你喜欢去哪里玩？

ปัทมญา : ผมชอบไปพัทยาครับ เพราะใกล้กับกรุงเทพ
我喜欢去巴提雅。因为离曼谷近。

: ถ้ามีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันนะครับ
如果有机会一起去玩。

หยาง : ขอบคุณค่ะ ฉันชอบชายทะเลที่เมืองไทยมาก
谢谢，我很喜欢泰国的海边。

คำศัพท์生词

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	เวลาว่าง	空闲世间
2	ว่ายน้ำ	游泳
3	เล่นแบดมินตัน	打羽毛球
4	เป็น	会
5	โอกาส	机会
6	วันหยุด	休息日
7	ดูหนัง (ดูภาพยนตร์)	看电影
8	ฟังเพลง	听音乐
9	บางครั้ง	有时
10	เที่ยว	玩
11	ชายทะเล	海边
12	พัทยา	巴提雅
13	เพราะ	因为
14	เล่นกีฬา	做运动

คำศัพท์เพิ่มเติม 补充生词

คำศัพท์เกี่ยวกับงานอดิเรก 业余爱好

ที่	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1	ร้องเพลง	唱歌
2	เต้นรำ	跳舞
3	ออกกำลังกาย	做运动
4	ขี่จักรยาน	骑自行车
5	ตีปิงปอง	打乒乓球
6	เตะฟุตบอล	踢足球
7	เล่นบาสเกตบอล	打篮球
8	วาดรูป	画画儿
9	เขียนพู่กันจีน	写毛笔字
10	ท่องเที่ยว	旅游

ตัวอย่างประโยคการสนทนา 对话例句

ถาม : คุณชอบทำอะไร 你喜欢做什么？

ตอบ : ผมชอบออกกำลังกาย 我喜欢做运动。

: ฉันชอบร้องเพลง 我喜欢唱歌。

: ผมชอบเตะฟุตบอล 我喜欢踢足球。

: ฉันชอบเต้นรำ 我喜欢跳舞。

ถาม : คุณชอบเล่นกีฬาอะไร 你喜欢做什么运动？

ตอบ : ผมชอบตีปิงปอง 我喜欢打乒乓球。

: ผมชอบเล่นบาสเกตบอล 我喜欢打篮球。

ถาม : คุณชอบไปเที่ยวที่ไหน 你喜欢去哪里玩？

ตอบ : ผมชอบไปพัทยา 我喜欢去芭提雅。

: ผมชอบไปตลาดน้ำ 我喜欢去水上市场。

กิจกรรมท้ายบท 课后练习

ฟังคำศัพท์ต่อไปนี้และเขียนเลขตามลำดับการฟัง

听下面的词，根据你所听到的内容先后顺序写上序号。

○	上网	เล่นอินเทอร์เน็ต
①	游泳	ว่ายน้ำ
○	看电影	ดูหนัง
○	打乒乓球	ตีปิงปอง
○	打羽毛球	เล่นแบดมินตัน
○	唱歌	ร้องเพลง

แบบทดสอบพูดท้ายบท 课后练习

ฟังคำถามจากครู แล้วพูดตอบคำถาม 根据老师提出的问题作答。

1. ถาม : คุณชอบทำอะไร 你喜欢做什么?

ตอบ :

2. ถาม : คุณชอบเล่นกีฬาอะไร 你喜欢做什么运动?

ตอบ :

3. ถาม : คุณชอบไปชายหาดไหม 你喜欢去海边吗?

ตอบ :

4. ถาม : คุณชอบไปที่ไหน 你喜欢去哪里玩?

ตอบ :

5. ถาม : คุณชอบร้องเพลงไหม 你喜欢唱歌吗?

ตอบ :

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวชนิษฐา ขจรชีพ

วันเดือนปีเกิด 26 พฤษภาคม 2529

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 299/212 รุ่งกิจ 14 ซอยร่มเกล้า38 ถนนร่มเกล้า
แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร 10520

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ประจำ สาขาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ
คณะศิลปศาสตร์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546 มัธยมศึกษาปีที่ 6 (คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ)
จาก โรงเรียนศรียานุสรณ์
จันทบุรี

พ.ศ. 2551 ศีษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
(เกียรติคุณอันดับ 2)
จาก มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

พ.ศ. 2557 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กรุงเทพมหานคร